

GHID DE BUNE PRACTICI

PENTRU REABILITAREA CLĂDIRILOR DIN CENTRUL ISTORIC
AL MUNICIPIULUI CÂMPULUNG

GHID DE BUNE PRACTICI

PENTRU REABILITAREA CLĂDIRILOR DIN CENTRUL ISTORIC
AL MUNICIPIULUI CÂMPULUNG

Municipiul Câmpulung

Câmpulung Muscel, 2011

Ghid realizat de Primăria Municipiului Câmpulung în cadrul proiectului Regenerare urbană pornind de la patrimoniul construit pentru Municipiul Câmpulung, cu sprijinul financiar al Administrației Fondului Cultural Național și în parteneriat cu Facultatea de Arhitectură din cadrul Universității „Politehnica” Timișoara și Muzeul Municipal Câmpulung.

AUTORII:

arh. Anca Filip, ist. artă Iozefina Postăvaru, arh. Răzvan Negrișanu, arh. Daniela Negrișanu

GRAFICA ȘI REDACTAREA:

Doru Măxineanu, arh. Marko- Neda Brașovan

IMAGINI, PLANȘE ȘI STUDII DE TEREN:

arh. Marko- Neda Brașovan, stud. arh. Oana Buda, stud. arh. Teodor Butnărescu, arh. Liviu Dârlea, arh. Anca Filip, arh. Rodika Frenc, arh. Bogdan Isopescu, arh. Răzvan Negrișanu, ist. artă Iozefina Postăvaru, arh. Mircea Sămânță, arh. Daniela Stoian, stud. arh. Ramona Suciu, arh. Roxana Șerbănoiu, stud. arh. Ioana Vasilescu, arh. Diana Weidner

Imaginile de arhivă fac parte din colecția prof. Gheorghe Chița.

CAPITOLUL I Caracteristici generale ale fondului construit din situl urban „Orașul istoric Câmpulung“	4
CAPITOLUL II Glosar de termeni de arhitectură	9
CAPITOLUL III Monumentele istorice – Definiții și categorii	15
CAPITOLUL IV Reguli generale privind utilizarea, întreținerea și intervențiile asupra monumentelor istorice și a clădirilor din situl urban „Orașul istoric Câmpulung“	
4.1. Definierea tipurilor de intervenție	21
4.2. Acoperișuri	21
4.3. Fațade	23
4.4. Ferestre	25
4.5. Uși și porți	27
4.6. Vitrine	29
4.7. Feronerie, fier forjat	32
4.8. Împrejmuiri	33
4.9. Firme și reclame	34
4.10. Instalații tehnice	36
4.11. Parcuri și grădini	37
4.12. Exemple de bune practici	37
4.13. Extras din Regulamentul Local de Urbanism	42
CAPITOLUL V Responsabilitățile și drepturile deținătorilor de monumente istorice – proprietar sau titular al altor drepturi reale asupra monumentului istoric	43
CAPITOLUL VI Scurt ghid privind obținerea certificatului de urbanism și a autorizației de construire	46
CAPITOLUL VII Autoritățile competente care emit avizele și acordurile în vederea eliberării autorizației de construire	48
CAPITOLUL VIII Legislație actuală specifică sau cu incidență în domeniul monumentelor istorice	49
CAPITOLUL IX Link-uri utile și Bibliografie selectivă	50
CAPITOLUL X Lista monumentelor istorice din municipiul Câmpulung – extras din LMI 2010	51

1280

1300

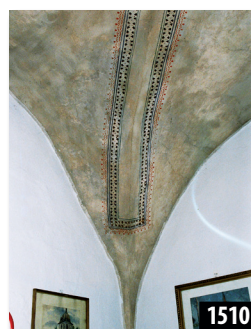
1330

1450

1450 – 1726

1510

1540 – 1838

1558 – 1787

1593 – 1601

1636

CÂMPULUNG ESTE CEL MAI BINE conservat oraș istoric din Țara Românească.

Acesta este motivul pentru care patrimoniul construit al orașului este reprezentat în Lista Monumentelor Istorice prin 151 de poziții, reprezentând monumente de arheologie, arhitectură, for public și memoriale, între care o vastă zonă istorică protejată – situl urban. Efectele sistematizărilor din perioada comunistă, blocurile din piață, casa de cultură și blocurile de lângă palatul fostei Prefecturi de Muscel (actuala Primărie), ca și blocurile din dealul Gruului, sunt mai puțin denaturante decât în celelalte vechi orașe de la sud de Carpați, fiind estompate de bogăția moștenirii arhitecturale istorice.

Fondat de coloniști sași, Câmpulungul a fost cuprins între hotarele Țării Românești în timpul lui Basarab I,

cel care avea să-și afirme autoritatea tocmai prin ridicarea aici a măreței sale Curți Domnești, ceea ce a declanșat accentuarea trăsăturilor urbane ale așezării medievale. Acum, obștea sătească se transformă în obște a moșnenilor orașeni. Repere în această evoluție sunt bisericile de zid, centre ale viitoarelor cartiere. Dacă aspectele urbanistice legate de etapele inițiale ale evoluției orașului sunt încă insuficient cunoscute, harta militară austriacă din 1787–1790 este mărturia conform căreia așezarea de azi nu a renunțat la niciuna din zonele orașului medieval de la sfârșitul secolului al XVIII-lea.

Câmpulung apare delimitat la sud de râpa perpendiculară pe râul Târgului, care trece pe sub bisericile Olari și Fundeni, la vest de poalele platoului Gru, la est de râul Târgului, iar la nord de drumul spre Bughea. Aceasta schemă stradală, adaptată

fâșiei înguste de teren, cuprinsă între poalele Gruului și râu, se compune din două străzi longitudinale traversate de numeroase ulicioare, prelungite cu fundături. Racordarea schemei stradale la rețeaua marilor drumuri de comerț medievale, care uneau Brașovul cu principalele orașe ale Țării Românești, demonstrează rolul orașului ca centru comercial însemnat între Transilvania și Dunăre. Din același plan al orașului se pot trage concluzii privitoare la tipul de locuință și felul parcelei de locuit. Casele apar, în general izolate, însă totdeauna amplasate către stradă, fie paralel, fie perpendicular pe axul străzii, iar partea din spate a parcelelor, liberă de clădiri, era folosită probabil ca grădină sau livadă.

Moștenire din această epocă, orașul are și azi aproximativ 980 parcele, neluând în seamă zonele modernizate, în care textura parcelară s-a șters. După cum se poate încă vedea,

Câmpulungul avea mai multe cartiere de meseriași grupate în jurul bisericilor de breaslă. Alături de mănăstirea Negru Vodă și de ansamblul Bărăției, sunt marcate pe hartă biserica Sf. Gheorghe – Fundeni, biserica Sf. Nicolae – Popa Savu, biserica Șubești, biserica Domnească, modificată în secolul al XIX-lea, biserica Sf. Troiță – azi dispărută, biserica Sf. Ilie, iar la capătul de nord al orașului, bisericile Sf. Mc. Marina, Sf. Nicolae Nicuț, Schei și Valea – azi dispărută. Rezultă că, la sfârșitul secolului al XVIII-lea, Câmpulung era un conglomerat de cartiere de meseriași și agricultori, organizate fiecare în jurul nucleului său (biserica) și dispuse de-a lungul importanțelor artere de tranzit european. Începutul secolului al XIX-lea este marcat de campanii de refacere după distrugerile suferite în timpul războiului ruso-austro-turc. De

asemenea, marele cutremur de la 11 octombrie 1802 a făcut să se prăbușească numeroase locuințe și a avariat biserica mănăstirii Negru Vodă, ridicată de domnitorul Matei Basarab din piatră, pe locul vechii Curți Domnești a lui Basarab I. Dacă în prima catagrafie de după anul 1800 sunt consemnați 2500 locuitori și 169 de case, de-a lungul secolului al XIX-lea, populația a crescut la 13439. Șantierul de reconstrucție a bisericii mari a Mănăstirii Negru Vodă (1827-1831), inițiat de către domnitorul Grigore Ghica a avut, probabil, o mare înrăurire asupra ritmului de construcție și asupra aspectului clădirilor contemporane. Arhitectura de influență occidentală a clădirilor oficiale nu a înlocuit însă arhitectura tradițională, chiar în cazul unor clădiri mai ample. Noi campanii de reconstrucții au avut loc după cutremurele din 1833 și 1838. Din această perioadă ne parvin o serie

de clădiri în care elemente neoclasiche se îmbină cu preluarea motivelor populare din arhitectura tradițională cum ar fi cornișe evazate peste intrări sau foişor, baluștri strunjiți din lemn, pridvor (sală) cu geamlăc spre curte. În timpul domnitorului Gh. Bibescu, urcat pe tronul Țării Românești în 1842, Câmpulung începe să aibă o crescândă faimă turistică. Între 1844 și 1846, au loc importante măsuri urbanistice. Piața se mută pe amplasamentul actual, iar în locul ei se amenajează Grădina publică, prima de acest fel din principat și se realizează promenada centrală. Arhitectura construcțiilor din Câmpulung dobândește o tentă romantică prin apariția ornamentelor neogotice din ipsos pe fațade și din lemn traforat pe partea de sus a geamlăcurilor. Pentru o imagine privind dezvoltarea orașului la această dată, este util de

1647

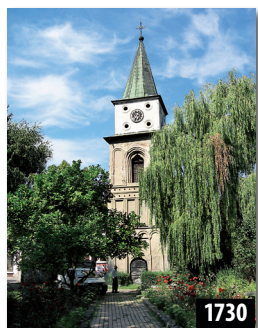
1647

1673

1718

1730

1735 – 1920

1779

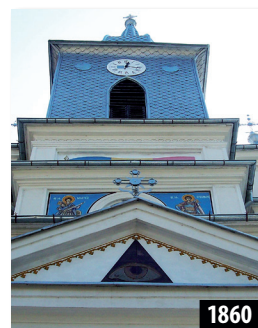
1831

1835

1857

1860

1877

1887

1890

1891

1895

1898

1899

1900

1901

1901

1902

1903

1904

1904

1905

1905

1907

1907

amintit că aici funcționau, în 1855, 19 mori, 8 fabrici de piei, 5 poverni, 8 pive, 7 dârste. O anchetă socială organizată în 1856, recenzează în oraș 182 de clădiri cu etaj, un procent important pentru numărul total de 2597. Spre sfârșitul secolului al XIX-lea un recensământ consemnează 3512 clădiri dintre care 342 erau din zid, 3120 din lemn și 50 din pământ. Această statistică este un indicator important pentru urmărirea și selecționarea valorilor arhitecturale ale orașului deoarece reflectă o situație conservată într-o proporție importantă, până astăzi. Se păstrează din această perioadă imaginea bulevardului Negru Vodă – promenada orașului – fotografiată înainte de incendiul din 1885. Din acești ani datează câteva construcții care demonstrează reorientarea gustului publicului pentru ornamentul neogotic.

În această categorie se înscrie biserica Domnească, reconstruită în 1889. Imaginea centrului orașului, cu turnul Bărăției, surprinsă în această epocă în picturi ale lui Theodor Aman, Carol Popp de Szathmay și Nicolae Grigorescu este conservată până astăzi. În 26 octombrie 1885, un puternic incendiu a devastat casele din centrul orașului, între Bărăție și biserica Sf. Nicolae – Popa Savu. În locul clădirilor arse sau avariate sunt ridicate actualele clădiri centrale ale Câmpulungului. Stilul arhitectural al acestora este același cu cel al clădirilor care se construiesc în toate orașele țării. Ornamentul, mai simplu la început, devine din ce în ce mai bogat, mai imaginativ și mai integrat funcțiunii fațadei. Datorită faptului că se inspiră din arhitectura mai multor epoci, acest stil a fost numit eclectic. La aceste construcții, respectul pentru tradiție se remarcă la curțile interioare

în care nimic nu contrazice arhitectura tradițională (geamlâcul, chioșcurile). La 1 iulie 1887, se pune în circulație trenul pe calea ferată Câmpulung – Golești. Construcția gării și a căii ferate antrenează modificarea intrării în oraș dinspre sud, prin modernizarea unui drum paralel cu calea ferată. Noul local al spitalului este dat în folosință în 1890. Grădina publică existentă, adiacentă promenadei centrale, este reamenajată după gustul epocii în același an. Șantierul de construcție al Școlii Normale, 1892-1897, desfășurat după proiectul arhitectului Ion Socolescu, discipol al lui Ion Mincu, a influențat puternic arhitectura locală, prin infuzarea stilului Neoromănesc. Se răspândește gustul pentru fațade compuse din panouri de cărămidă și bosaje de colț, lucru vizibil la numeroase construcții de locuințe edificate în aceeași vreme.

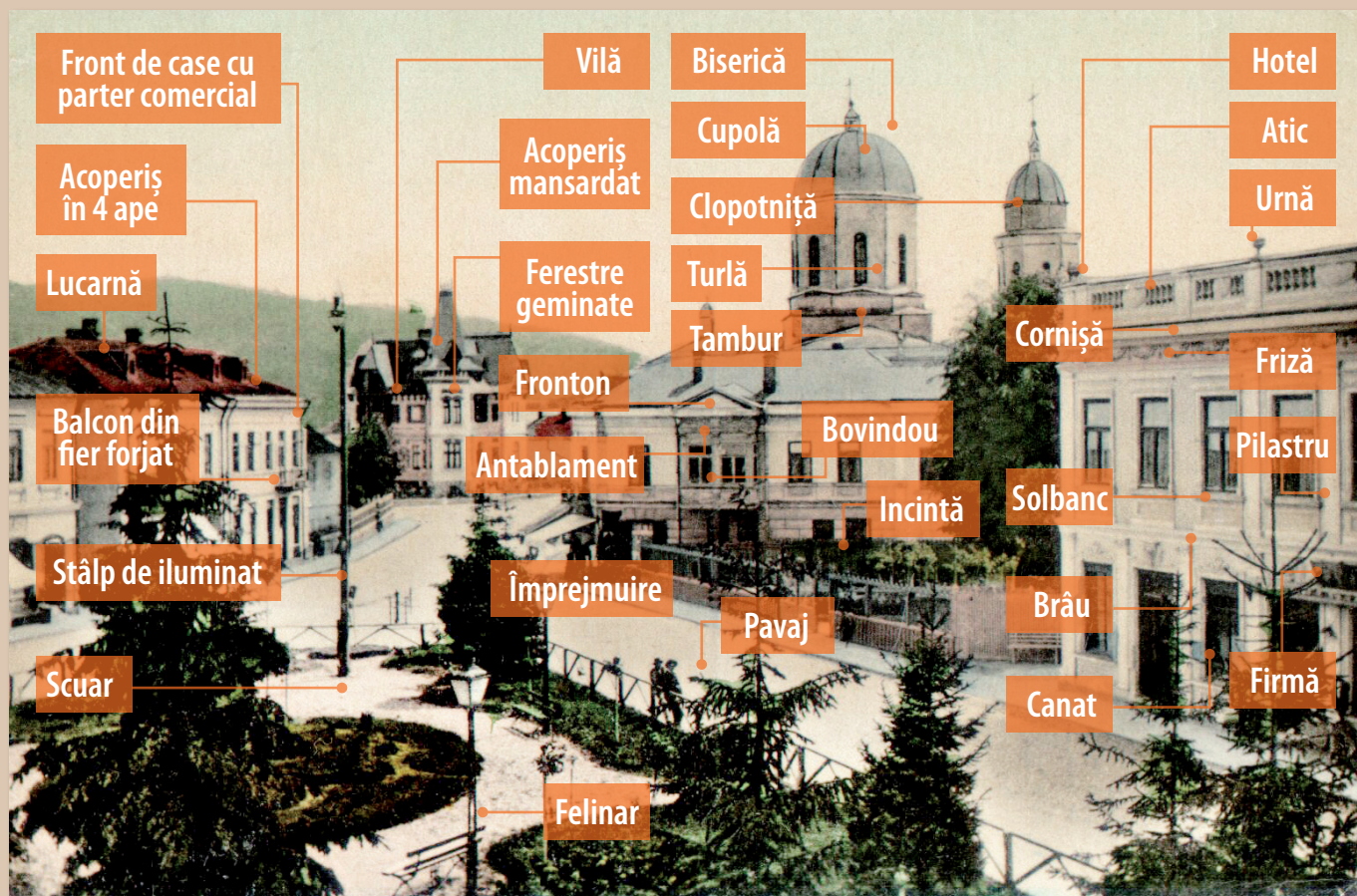
În același timp, se impun și atribute ornamentale ale arhitecturii vechi românești, cum ar fi cărămida și bumbii smălțuiți, arcul în acoladă, pictura decorativă etc. Stilul se recunoaște la clădiri ca Primăria, construită între anii 1904–1907, la casele Drăghiceanu, Stătescu, Goleșcu, Apostol Mirea, Rosetti etc. Bustul lui Radu Negru, prima operă de artă plastică cu destinație publică a orașului, este dezvelit la 1898 în parcul din fața vechii Primării. După anul 1900 urmează o mare campanie de construcții importante. Bilanțul efortului constructiv al secolului se face la Câmpulung în ajunul primului război mondial, când orașul își definește în mare parte aspectul său de azi. Arhitectura marilor edificii publice, Tribunalul, construit pe la 1900, hotelul „Regal”, hotelul „Florian Nicolescu” se încadrează net în stilul eclectic.

Însă, influențe ale eclecticismului și alte influențe occidentale se contopesc, în arhitectura vernaculară urbană, cu tradiția locală dând naștere unor compoziții exuberante, de o mare varietate de forme. Acestea înglobează elemente ale casei tradiționale cum ar fi foișorul, sala (pridvorul), parterul înălțat, jocul de lemnărie traforată și marile suprafețe văruițe. Exemple de clădiri construite în acest stil sunt casa Iorgulescu și casa Manolescu. Foișorul marcat prin acoperișul independent, supraînălțat, devine o marcă a arhitecturii epocii. Numeroase edificii de cult sunt modificate în ultimii ani ai secolului al XIX-lea fără ca transformările să

le schimbe volumetria. Însă elanului înnoirilor îi cad victime clădiri valoroase. Între acestea, multe case în stil tradițional și bisericile Sf. Troiță, Bradu, Sf. Vineri, Valea. Pentru perioada dintre cele două războaie mondiale, marca arhitecturii orașului Câmpulung devine opera arhitectului Dumitru Ionescu Berechet. Clădirea Prefecturii, cea a Școlii de fete, Cinematograful, numeroase vile, aduc în oraș un nou și fastuos val al stilului Neoromânesc. Calitatea mediului natural, urban și cultural al Câmpulungului acestei perioade se reflectă în statutul de Stațiune climaterică, obținut prin Decret regal, în 1925.

În 1958, în peisajul tradițional al orașului apar primele blocuri de locuințe, cel de pe strada Constantin Brâncoveanu, cel din zona Prefecturii și cel de lângă Vila Paul, urmate, în 1964 de blocurile cu magazine la parter de pe strada Republicii și de cele din anii 1980, deja amintite. După 1990, în cadrul reformării politicilor de protecție a patrimoniului construit, este definită zona istorică a orașului, pentru a fi protejată în reglementările urbanistice ulterioare. Punerea în valoare a fondului construit istoric din Câmpulung trebuie să pornească, prin urmare, de la înțelegerea contextului istoric în care acesta s-a alcătuit.

ACADEMISM – Stil arhitectural dominat de conformitatea față de principiile învățământului academic bazat pe studiul artei clasice

ACOPERIȘ – Ansamblul elementelor (învelitoare, șarpantă) care constituie partea superioară a unei construcții, destinat să o protejeze de intemperii. În funcție de părțile constitutive, ca și de epoci și stiluri, pentru acoperiș sunt folosite materiale diverse (lemn – șiță, țiglă, plăci de ardezie, tablă). Pentru Câmpulung, cel mai des uzitat este acoperișul în patru ape, cu patru versante, având sau nu coamă

AJUR – Tehnică decorativă constând din traforarea de mici străpungeri în plăci de piatră sau de lemn, permițând pătrunderea luminii (v. parapetul pridvorului Vilei Poșoiu)

ALINIAMENT – Rezultatul unei operațiuni de sistematizare urbană, constând în aducerea la o linie comună a fațadelor, a spațiilor verzi sau a amenajărilor care le deservesc

ANCADRAMENT – Cadru delimitând golul unei uși sau al unei ferestre. Partea dinspre exterior este adesea decorată, contribuind la definirea stilistică a edificiului

ANTABLAMENT – Parte componentă a structurii unui edificiu clasic sau de orientare clasicizantă, plasată pe capitulurile coloanelor sau pilaștrilor, sub fronton. Antablamentul este alcătuit din trei părți: arhitravă, friză și cornișă

ARC – Element constructiv care are traseul realizat dintr-o curbă sau din combinații de curbe. După forma traseului se definesc diferite tipuri de arcuri; cele mai frecvente pentru Câmpulung sunt: 1. Arcul în plin cintru sau semicircular; 2. Arcul în acoladă; 3. Arcul trilobat sau treflat; 4. Arcul turtit sau plat; 5. Arcul frânt

ARCADĂ – Deschidere practică într-un zid, sub un arc, care se sprijină pe montanți de zidărie sau pe coloane

ARCADĂ OARBĂ – Tip de arcadă în care

zidul de sub arc nu este pătruns total de gol, creându-se astfel o nișă plată

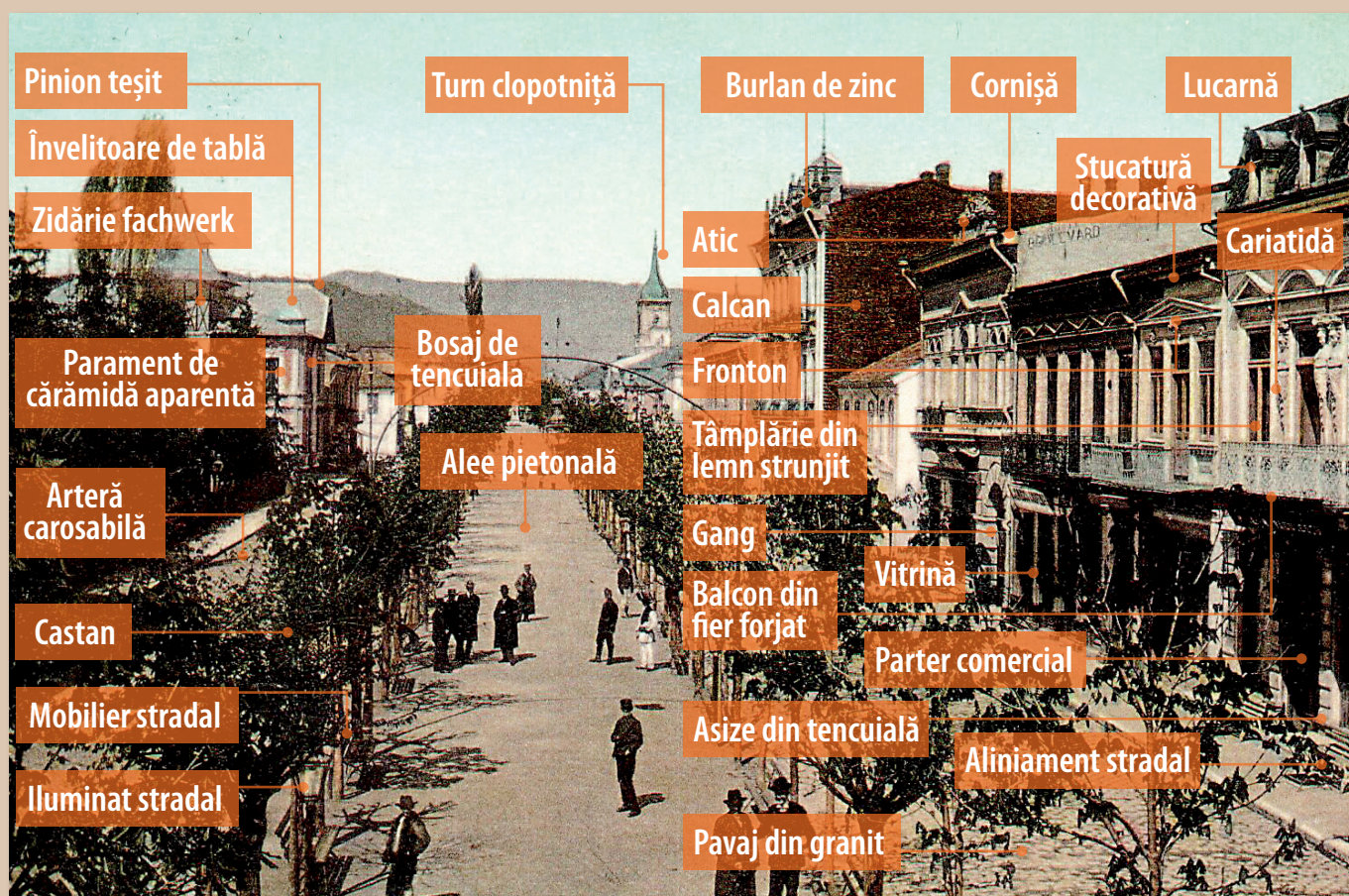
ARRIVOLTĂ – Partea frontală a unei arcade, alcătuită dintr-o suită de unități (bolțari de arc, cărămizi), formând o bandă continuă

ASIZĂ – Șir de unități constructive (pietre, cărămizi) cu o înălțime constantă, dispuse orizontal într-o construcție

ATIC – Element arhitectonic cu structură continuă și efect decorativ, plasat la baza acoperișului pentru a masca pornirea acestuia

BALCON – Platformă exterioară cu o latură încastrată într-un zid, delimitată de un parapet metalic sau de zidărie, comunicând cu interiorul construcției prin intermediul uneia sau a mai multor uși.

BALUSTRU – Colonetă din piatră, lemn sau stuc, cu fusul mult bombat la partea inferioară, utilizat în general

în suite de elemente identice în arhitectură și decorație

BELVEDERE – Loc special amenajat sau construcție independentă (pavilion, chioșc etc.) amplasat în puncte care oferă o deschidere agreabilă spre peisaj, gândit ca spațiu de odihnă și reculegere. Este specific arhitecturii de loisir din Câmpulung

BETON – Conglomerat artificial de materiale diverse reunite printr-un liant hidraulic, cunoscut încă din antichitate. Betonul modern are la bază cimentul

BOLNIȚĂ – Biserică de mici dimensiuni ridicată în vecinătatea chiliilor în care erau îngrijiți bolnavii

BOLTĂ – Parte constructivă destinată să acopere un spațiu, realizată cu elemente rezultate din translarea unor arce cu trasee diferite, sprijinită pe cel puțin doi pereți laterali

BOLȚAR – Fiecare din elementele

constructive din piatră ale unui arc sau ale unei bolți

BOSAJ – Tip de parament realizat din blocuri de piatră puse în asize regulate, a căror latură frontală este tratată în relief, în maniere diferite. Bosajul rotunjit și cel de formă „rustică” este specific pentru placarea soclurilor caselor și gardurilor din Câmpulung îmbrăcând, în unele cazuri, integral fațada

BOVINDOU – Tip de fereastră care iese în rezalit față de planul zidului, sprijinită spre exterior pe console sau pe prelungirile bânelor care alcătuiesc suportul pavimentului încăperii căreia îi corespunde și al cărui spațiu îl prelungește spre exterior

BRĂU – Ornament în relief de profil variat care încinge la exterior un edificiu, împărțindu-i fațadele în registre. Brâu în torsadă este specific vilelor în stil Neoromânesc, larg reprezentate în Câmpulung

CARIATIDĂ – Statuie feminină,

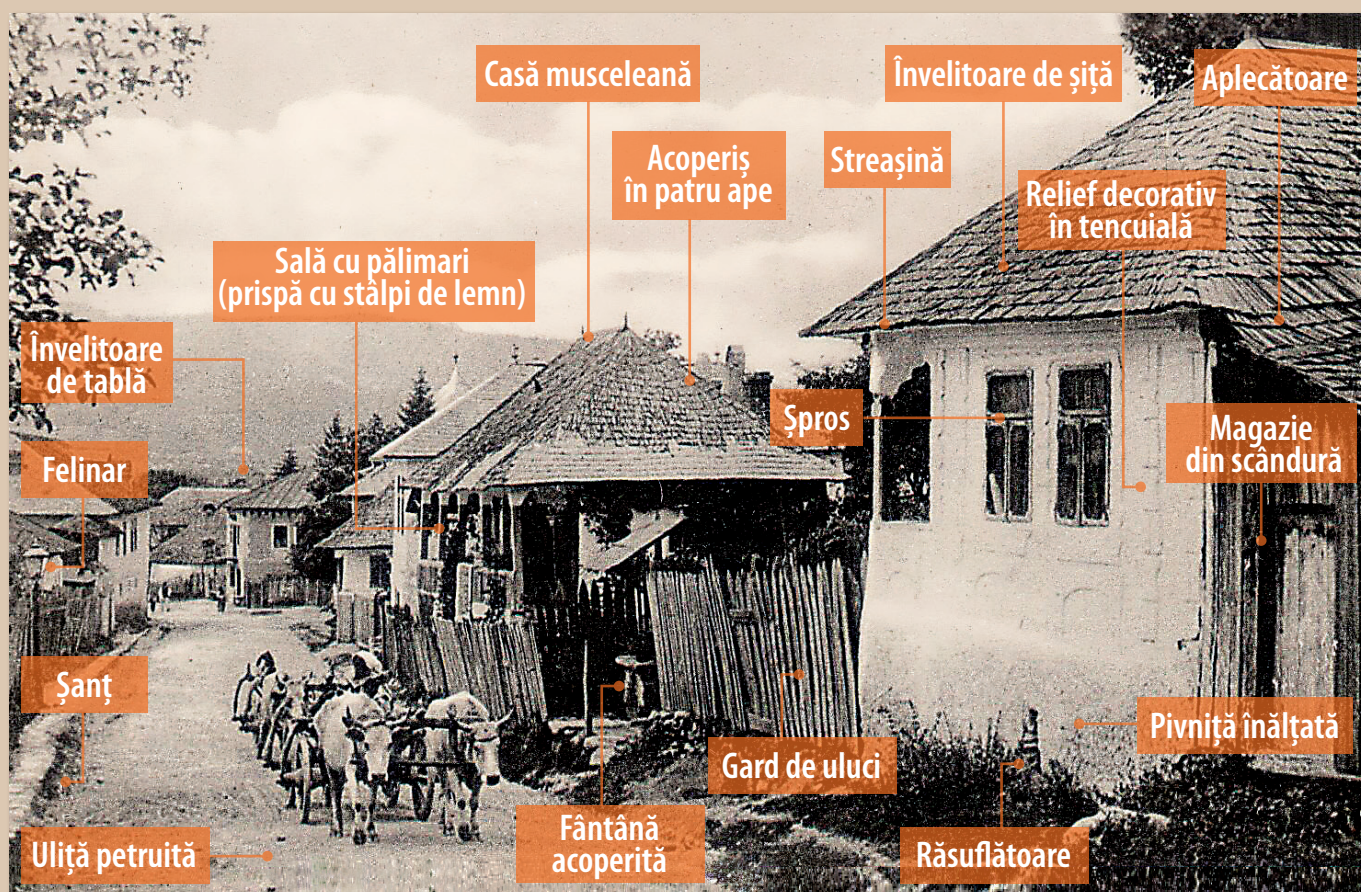
drapată după moda antică sau seminudă, care îndeplinește într-un edificiu rolul unei coloane, stâlp sau pilastru

CARTUȘ – Ancadrament pictat sau sculptat, de diferite forme, cu marginea reliefată, purtând în centru o inscripție, o emblemă, o dată cronologică etc., plasat pe frontispiciul unui edificiu, deasupra unei uși, pe un grilaj din fier forjat etc.

CASETĂ – Sistem constructiv sau decorativ în care un element central (bloc de piatră fățuită sau bolovan) este plasat într-o zidire mixtă, foarte frecvent în zidăria medievală și tradițională în Câmpulung

CĂPRIORI – Piese de lemn din șarpanta acoperișului prinse de cosoroabă și de care se sprijină învelitoarea. În Câmpulung este frecventă tratarea decorativă a căpriorilor, prin strunjire

CERDAC – Pridvor/sală (uneori închis

cu geamlâc) situat pe una sau mai multe laturi ale unei clădiri la casele tradiționale din Câmpulung, preluat și în arhitectura cultă

CLOPOTNIȚĂ – Construcție de zid sau de lemn, ridicată special în preajma unei biserici pentru a adăposti clopotele. Uneori poate fi situată deasupra pronaosului bisericii

COAMĂ – Muchia superioară, orizontală a unui acoperiș, rezultând din îmbinarea celor două pante (ape)

COMPOZIȚIE – Modalitate specifică de structurare a elementelor unei fațade astfel încât să formeze un ansamblu omogen, echilibrat, indestructibil, capabil să transmită privitorului ideea și emoția autorului

CONSOLĂ – Element arhitectonic din piatră, lemn, fier forjat etc. ieșit de la suprafața zidului odată cu care este construit, cu rol funcțional, servind ca punct inferior de sprijin și de descărcare

CORNIȘĂ – Element arhitectural ieșit în consolă față de planul exterior superior al zidului unei construcții

COSOROABĂ – grindă orizontală așezată deasupra pereților sau a stâlpilor, la construcțiile din lemn, pe care se sprijină căpriorii acoperișului

CUPOLĂ – Tip de boltă semisferică sau semisferoidală, care acoperă spații de plan pătrat

DECORAȚIE ARHITECTURALĂ – Totalitatea elementelor decorative ale unei construcții, realizate odată cu ridicarea zidurilor și, deci, făcând parte integrantă din acestea

DECROȘ – Porțiune de zidărie ieșită în afară sau retrasă puțin față de planul peretelui, marcând o lărgire, respectiv, o îngustare a spațiului interior

DENTICUL – Motiv ornamental constând dintr-un șir de mici pătrate reliefate față de suprafața zidului, realizate în piatră, cărămidă sau mortar

EDIFICIU – Construcție de dimensiuni importante, cu funcții diferite: de locuire, reprezentare, cult, activități publice etc.

ELEVAȚIE – Edificiu de la nivelul solului în sus, considerat în opoziție cu fundațiile

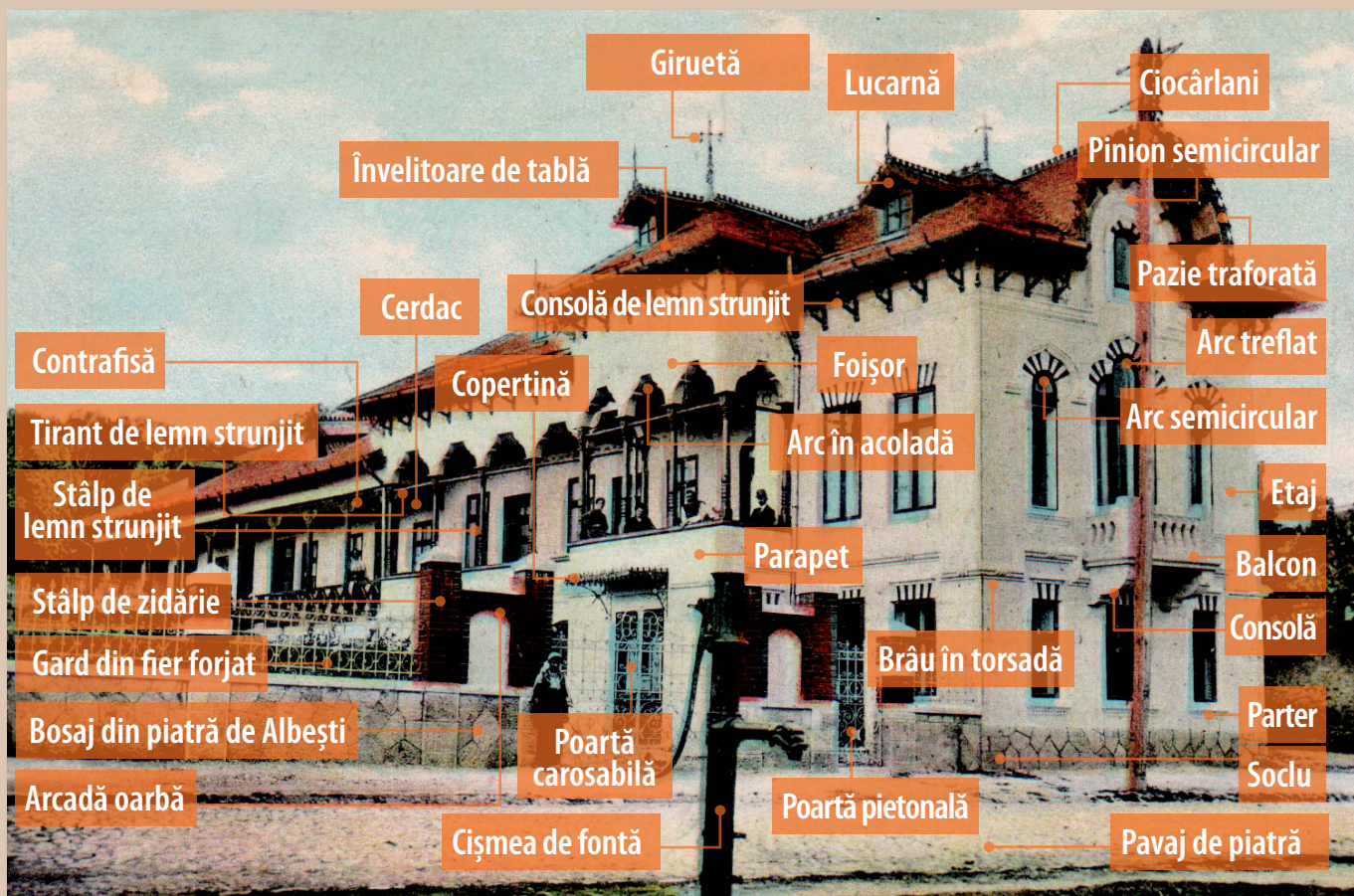
FALȚ – Tehnică de îmbinare a scândurilor sau a foilor de tablă

FIRMĂ – Elementul constructiv aplicabil pe fațadă sau independent, pe care se inscripționează date de identificare ale activității desfășurate în clădire sau în incintă

FOIȘOR – 1.Pridvor devansat, cu soclu înalt și acoperiș susținut de stâlpi sau de coloane. 2.Construcție izolată în curtea sau în grădina unei case (pavilion, chioșc)

FRONTON – Motiv triunghiular sau semicircular încoronând, în general, fațada principală a unui edificiu

FUS – Partea mediană, verticală, a unei

coloane sau a unui pilastru, amplasată între bază și capitel

GÂRLICI – Spațiu de acces spre o pivniță, comunicând direct cu exteriorul și acoperit fie cu o boltă, fie cu un tavan cu grinzi

GEAMLÂC – Perete format din geamuri fixate pe un schelet metalic sau de lemn (coridor, verandă, încăpere închisă spre exterior cu un astfel de perete)

GEMINAT – Adjectiv folosit la plural, aplicat unor elemente de arhitectură identice, care sunt situate alăturat: ferestre, coloane, arce geminate etc.

GHIRLANDĂ – Motiv decorativ în formă de fâșie suplă, reprezentând frunze, flori și fructe legate între ele, folosit în arhitectură (în jurul coloanelor, pe frontoane, pe panouri etc.)

GLAF – Porțiune de zidărie reprezentată de grosimea acesteia, corespunzătoare golului unei ferestre sau uși

IN SITU – Termen latin, aplicat unui obiect care a fost conservat pe locul descoperirii sale, păstrându-se, cel puțin parțial, condițiile în care a fost edificat

INCINTĂ – 1. Spațiu închis în jurul unui edificiu, al unui ansamblu construit sau al unei aglomerări urbane sau rurale; 2. Denumire dată și zidului sau construcțiilor care delimitează incinta, oferindu-i caracterul unei unități morfofuncționale independente

ÎMPREJMUIRE – Construcție definitivă sau provizorie, cu rolul de a delimita suprafețe, arii sau parcele asupra cărora există forme de proprietate; poate fi realizată din diferite materiale: beton, cărămidă, piatră, lemn, metal ori prin plantații specifice

LAPIDARIU – Colecție de piese cioplite în piatră, întregi sau fragmentare, descoperite prin săpături arheologice sistematice sau luate din locurile lor de origine pentru a fi protejate și adăpostite într-un spațiu special amenajat

LIMES – Frontieră fortificată a Imperiului Roman

LOGGIA – Încăpere cu funcție de balcon, încorporată volumului unei clădiri, deschisă spre stradă sau spre o grădină prin arcade sprijinite pe coloane

LUCARNĂ – Tip de fereastră de mici dimensiuni, practică în panta acoperișului și protejată de obicei de un mic rezalit rectangular sau de o ramă, ori chiar de un mic acoperiș propriu, mai proeminent

MANSARDĂ – Spațiu de locuit situat la nivelul acoperișurilor înalte, al căror plafon este adesea înclinat, urmând linia șarpantei învelitorii. Denumirea provine de la numele arhitectului francez Francois Mansart (1598–1666)

MEDALION – Motiv decorativ folosit în arhitectură, înscris într-un cartuș oval sau eliptic

MONOGRAMĂ – Semn scris, format

prin alăturarea sau împletirea inițialelor numelui și prenumelui unei persoane

MONTANT – Parte verticală a ancadramentului unei uși sau al unei ferestre, adesea decorat cu profile decorative

MORTAR – Conglomerat artificial cu compoziție diferită, de nisip, pietriș mărunțit, uneori cioburi mici de cărămidă, granule de cărbune, legate între ele cu ajutorul unui liant (var amestecat cu apă). Mortarul este necesar pentru legarea și stabilizarea pieselor care alcătuiesc materialul de construcție al unui edificiu

NAVĂ – Parte a unei biserici de plan dreptunghiular, cuprinsă între sanctuar și intrare

NEOGOTIC – Stil internațional în arhitectură și artele decorative, apărut ca o variantă a istorismului caracteristic secolului XIX, preluând formele specifice stilului gotic medieval

NEOROMÂNESC, STILUL – Mișcare estetică fundamentală în arhitectura din România de la sfârșitul secolului al XIX-lea și continuând până către cel de-al Doilea Război Mondial, definită prin sintetizarea și valorificarea în creații moderne a formelor arhitecturii tradiționale românești. În Câmpulung este bogat ilustrat prin clădiri publice și locuințe, îndeosebi cele proiectate de arh. D. I. Berechet (palatul Prefecturii, Școala de fete, vila Anastase, vila Armeanu etc.)

NIVEL/ CAT – Fiecare dintre planurile orizontale suprapuse care alcătuiesc un edificiu construit pe verticală, de la subsol până la mansardă sau pod

OCHI (DE BOU) – Tip de fereastră ovală sau rotundă, situată, de regulă, la nivelul mansardelor sau al podurilor, străpungând un fronton

ORDONANȚĂ – Aranjarea elementelor unei fațade, atât pe orizontală, cât și pe verticală, în funcție de un anumit ritm și alternanță, definind astfel caracteristica unui stil

PAIANTĂ – Tehnică de construcție în care pereții sunt alcătuiți dintr-un schelet de lemn având golurile umplute sau acoperite cu diferite materiale (împletituri de nuiele ori șipci tencuite cu lut, chirpici etc.)

PALMETĂ – Motiv ornamental care imită frunza palmierului sau degetele unei mâini

PARAMENT – Fiecare dintre cele două fețe finisate ale unui zid, al căror aspect este dat fie direct de materialul constructiv (piatră, cărămidă), fie de un placaj special menit să înobileze edificiul

PARAPET – Construcție ușoară, puțin înaltă, care delimitează pe una sau pe mai multe laturi o suprafață deschisă (balcon, scară, pod, esplanadă etc.)

PARC – Grădină publică într-un oraș sau aflată pe un întins spațiu liber înconjurând o proprietate nobiliară

PARDOSEALĂ – Strat izolator și protector al solului din interiorul unei clădiri, gândit și realizat adesea și ca o componentă decorativă a spațiului, din materiale durabile: piatră, marmură, cărămidă, gresie, lemn etc., de forme și dimensiuni diferite (dale, mozaic, biscuiți, parchet etc.)

PAVAJ – Strat de dale, piatră cubică, bolovani egalizați, cărămizi, pus deasupra unei preparații de pământ bătut și nisip, cu care se acoperă solul străzilor, al curților, aleilor etc.

PAZIE – Scândură îngustă, traforată, așezată în prelungirea acoperișului

PĂLIMAR – Stâlp de lemn cioplit manual, la un pridvor/ sală

PERGOLĂ – Succesiune de coloane sau de stâlpi, uniți la partea superioară alcătuiind un eșafodaj pentru plante agățătoare

PERON – Succesiune de trepte largi și lungi, dintre care cea superioară constituie un fel de platformă care precedă intrarea într-o clădire reprezentativă

PILASTRU – Stâlp de piatră sau de zidărie încastrat într-un zid, cu rol portant sau decorativ

PIVNIȚĂ – Subsolumul unei construcții, construit în piatră sau cărămidă care, în arhitectura civilă, este destinat păstrării alimentelor. În Câmpulung îmbracă forma particulară a „pivniței înălțate”, semiîngropate

PORTAL – Ușă de mari dimensiuni care conferă o notă solemnă intrării, prevăzută, de obicei, cu un ancadrament bogat sculptat în piatră

PORTANT / ELEMENT / SISTEM – Adjectiv care desemnează funcția unui element vertical (coloana, pilastru, zid, stâlp etc.) de a sprijini sistemul de acoperire al unei încăperi, edificiu etc.

PRIDVOR – Spațiu deschis care face legătura dintre interiorul și exteriorul unor edificii, delimitat de regulă de arcade sprijinite pe coloane sau stâlpi de piatră, zidărie sau lemn

PROFIL – Conturul unui element de arhitectură

RELIEF – Formă profilată atașată unei suprafețe de fundal în raport cu care poate fi: relief înalt, basorelief, relief plat, relief adâncit, relief meplat, relief incizat etc.

ROMANTISM – Curent apărut ca reacție împotriva clasicismului, care susținea cultul pentru trecutul istoric, folclor etc., dând libertate imaginației. În Câmpulung își găsește expresia în arhitectura clădirilor care evocă edificii medievale (Vila Elie Mirea, Vila Drăghiceanu etc.). Stil istorist

SIT – 1. Lucrare a omului sau operă rezultată din conjugarea acțiunilor omului și naturii cu configurație complexă, proprie unui anumit loc din teritoriu, mai mult sau mai puțin construit, păstrat total sau parțial în stare naturală (exemple: sit natural, sit urban); 2. Zonă incluzând terenurile arheologice care au valoare națională sau internațională din punct de vedere istoric, estetic, etnografic sau antropologic

STUC – Material de o plasticitate deosebită, compus din cretă, clei și o anumite cantitate de apă, care poate fi modelat cu ușurință când este proaspăt, ori poate fi turnat în matrițe

STUCATURĂ – Ansamblul decorației arhitecturale a unui edificiu sau al ornamentelor aplicate pe diverse piese de mobilier, care are la bază folosirea stucului

ȘARPANTĂ – Eșafodaj de bârne, forme metalice sau bare de beton armat, folosit pentru a repartiza uniform greutatea învelitorii care se sprijină pe el și pentru a trasa panta și forma acesteia

ȘIȚĂ – Material lemnos folosit pentru învelitoare, având forma unor scândurele lungi de cca. 30–40 cm, înguste de 7–8 cm, care se bat, câte două-trei odată, cu cuie, în sistemul de solzi (un rând este acoperit parțial de cel următor, ale cărui rosturi cad pe mijlocul primului). Tăietura scândurilor este fie în unghi, fie în coadă de rândunică

TAMBUR – Parte a unei turlă cuprinsă între bază și calotă

TENCUIALĂ – Strat de mortar destinat acoperirii zidurilor, alcătuit dintr-un liant (var, ciment etc.) și anumite materii de umplură, alese în funcție de interiorul sau exteriorul clădirii și în mod expres, de tehnica în care se pictează perețele

TEXTURĂ – Termen pentru a defini calitatea tactilă a unei suprafețe. Există texturi netede, lustruite, granulate, aspre etc.

TINDĂ – În arhitectura civilă populară românească, încăpere în care se intră direct din exterior, care precedă principalul spațiu de locuit

TOR – Mură convexă având în secțiune forma unei jumătăți de cerc. Poate fi realizat din piatră sau din o succesiune de cărămizi identice, cu același profil. Intră în decorația soclurilor, brâielor, cornișelor etc.

TORSADĂ – Motiv ornamental în formă de funie răsucită sau de spirală, folosit frecvent în arhitectură și în artele decorative

TRAMĂ – (în urbanism) Se folosește sintagma tramă stradală pentru a desemna rețeaua de căi de comunicație, majore și minore, dintr-o localitate sau dintr-o porțiune a acesteia. Element fundamental pentru situările urbane istorice

TURLĂ – Element vertical, amplasat deasupra unei bisericii, în prelungirea spațiului interior al acesteia. În vorbirea curentă, noțiunile de turn și turlă sunt confundate, deși se deosebesc net prin concepția spațială

TURN – Construcție independentă sau făcând parte dintr-un edificiu, de forma unei prisme sau a unui cilindru, cu acoperiș propriu, piramidal, conic, sau în terasă, cu o bază mică în raport cu înălțimea. De regulă turnul are mai multe niveluri străbătute de goluri (uși, ferestre)

VILĂ – În perioada modernă, locuință unifamilială din mediul urban, compusă dintr-un număr variabil de camere organizate pe parter sau cu maximum 1–2 etaje, răspunzând unor cerințe de confort sporit și unor necesități de reprezentare, cărora le corespund dotări decorative

ZIDĂRIE – Modalitatea de a pune în operă materialul constructiv al unui zid, variind în funcție de epocă și de loc. După tipul de material, zidăria poate fi din cărămidă, din piatră ecarisată, mixtă (din piatră și cărămidă), de tip rustic etc.

ZIDĂRIE DE TIP FACHWERK – Tehnică de construcție în care pereții sunt alcătuiți dintr-un schelet de lemn aparent, având golurile umplute cu cărămidă

ZUGRĂVEALĂ – Strat de var sau humă, amestecat cu apă și cu un adeziv, alb sau colorat, care constituie ultimul finisaj dinspre interior sau de la exteriorul unui zid

MONUMENTELE ISTORICE sunt bunuri imobile, construcții și terenuri situate pe teritoriul României sau în afara granițelor, proprietăți ale statului român, semnificative pentru istoria, cultura și civilizația națională și universală. Monumentele istorice fac parte integrantă din patrimoniul cultural național și sunt protejate prin lege (Legea nr. 422/ 2001).

Un monument istoric este atât creația arhitecturală izolată, cât și așezarea urbană sau rurală care aduce mărturia unei civilizații anumite, a unei evoluții semnificative sau a unui eveniment istoric. Ea se extinde nu numai asupra marilor creații, ci și asupra operelor modeste, care au căpătat cu trecerea timpului o semnificație culturală. (Carta de la Veneția, 1964)

REGIMUL JURIDIC DE MONUMENT ISTORIC este conferit unui bun cultural prin **clasarea** acestuia, adică înscrierea prin procedura legală în Lista Monumentelor Istorice (LMI).

Lista Monumentelor Istorice, document oficial, emis de Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, actualizată și aprobată prin Ordinul nr. 2.361 din 12 iulie 2010 și publicată în M. Of. Nr. 670 bis din 1 octombrie 2010 se actualizează la fiecare 5 ani (v. capitolul 10).

COMPONENTELE CODULUI LMI

Fiecărui monument istoric i-a fost atribuit un **Cod LMI**, care conține:

- sigla alfabetică a județului în care se află;
- grupa valorică în care a fost încadrat: A, respectiv B;
- categoria căruia îi aparține;
- numărul curent unic (ORDIN nr. 2260 din 18 aprilie 2008, Anexa nr.1).

EXEMPLU COD LMI: AG-II-s-A-13545

CATEGORII DUPĂ NATURĂ

I Arheologie

EXEMPLU – Necropola de la „Apa Sărată” – AG-I-s-B-13356

II Arhitectură

EXEMPLU – Clădirea Prefecturii, azi Primăria – AG-II-m-B-13556

III Monumente de for public

EXEMPLU – Bustul lui Negru Vodă – AG-III-m-B-13868

IV Monumente memoriale/funerare

EXEMPLU – Crucea de piatră „a Jurământului” – AG-IV-m-A-13920

CATEGORII JURIDICE

1. În funcție de valoarea constatată a bunului imobil, acesta este înscris în LMI în una dintre grupele corespunzătoare celor două categorii juridice de valoare (Legea 422/2001):

Grupa valorică A – bunurile imobile cu valoare națională sau universală

EXEMPLU – Situl urban „Orașul istoric Câmpulung” – AG-II-s-A-13545

Grupa valorică B – bunurile imobile cu valoare locală

EXEMPLU – Vila Nae Manolescu din Câmpulung – AG-II-m-B-13539

2. În funcție de complexitatea alcătuirii, monumentele istorice se împart în trei categorii juridice (Legea 422/2001):

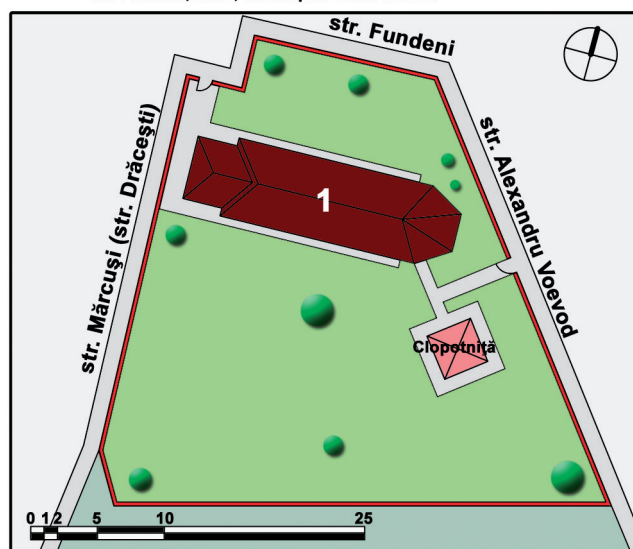
Monument (m)

Construcție sau parte de construcție, împreună cu instalațiile, componentele artistice, elementele de mobilare interioară sau exterioară care fac parte integrantă din aceasta, precum și lucrări artistice comemorative, funerare, de for public, care constituie mărturie cultural-istorice semnificative din punct de vedere arhitectural, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific sau etnic.

EXEMPLU

Biserica „Adormirea Maicii Domnului” – Fundeni
AG-II-m-A-13543

MONUMENT ISTORIC BISERICA ADORMIREA MAICII DOMNULUI,
grupa A (AG-II-m-A-13543)
str. Fundeni, nr.11, municipiul CÂMPULUNG

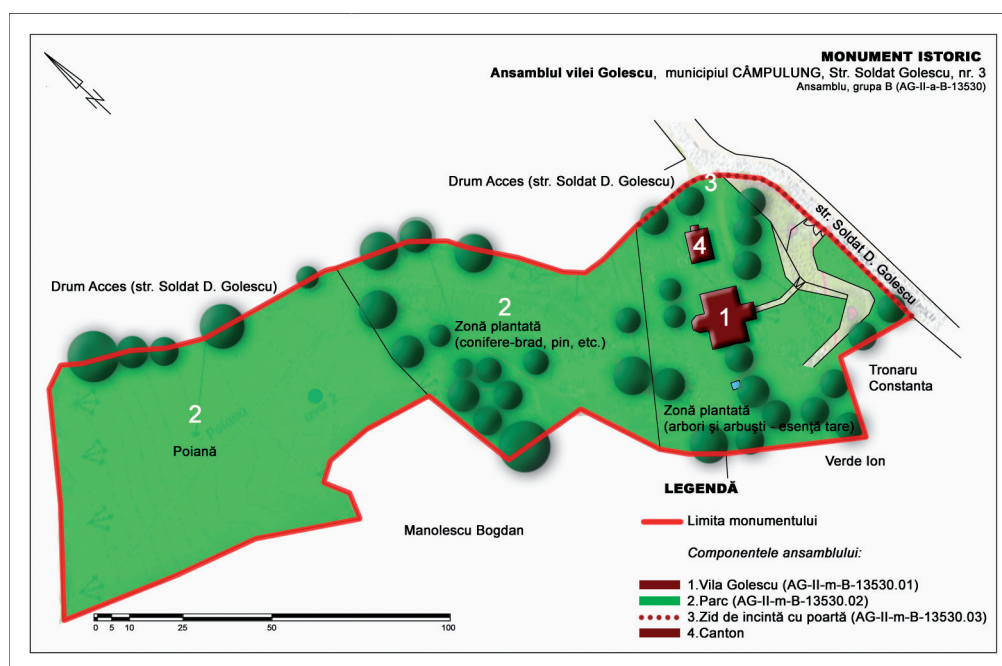
LEGENDĂ:

- Limita monumentului istoric
- Componente:
- 1. Biserica Adormirea Maicii Domnului

Ansamblu (a)

Grup coerent din punct de vedere cultural, istoric, arhitectural, urbanistic ori muzeistic de construcții urbane sau rurale care formează o unitate delimitată topografic, ce constituie o mărturie cultural-istorică semnificativă din punct de vedere arhitectural, urbanistic, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific sau etnic.

EXEMPLU Ansamblul vilei Golescu – AG-II-a-B-13530

LEGENDĂ

- Limita monumentului
- Componentele ansamblului:
- 1. Vila Golescu (AG-II-m-B-13530.01)
- 2. Parc (AG-II-m-B-13530.02)
- ⋯ 3. Zid de incintă cu poartă (AG-II-m-B-13530.03)
- 4. Canton

Sit (s)

Teren delimitat topografic cuprinzând acele creații umane în cadru natural care sunt mărturii cultural-istorice semnificative din punct de vedere arhitectural, urbanistic, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific, tehnic sau al peisajului cultural.

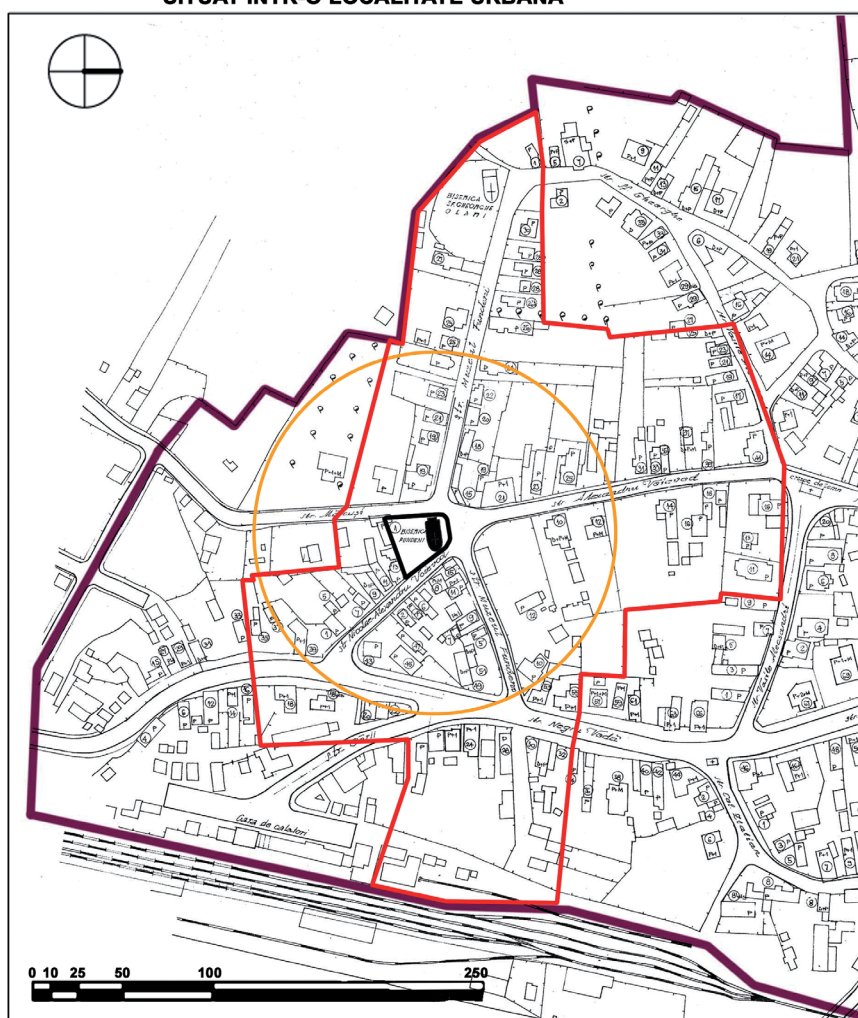
MONUMENTUL, ANSAMBLUL ȘI SITUL sunt clasate împreună cu terenul aferent, delimitat topografic.

ZONA DE PROTECȚIE

Pentru fiecare monument istoric se instituie zona sa de protecție, delimitată pe baza reperelor topografice, geografice sau urbanistice, în funcție de trama stradală, relief și caracteristicile monumentului istoric, după caz, prin care se asigură conservarea integrată și punerea în valoare a monumentului istoric și a cadrului său construit sau natural și care permite perceperea nealterată a monumentului istoric.

Delimitarea și instituirea zonei de protecție se realizează simultan cu clasarea bunului imobil ca monument istoric, în condițiile legii.

Delimitarea zonei de protecție se face prin studii de specialitate avizate și aprobate conform legii.

DELIMITAREA ZONEI DE PROTECȚIE A UNUI MONUMENT ISTORIC SITUAT ÎNTR-O LOCALITATE URBANĂ

În Municipiul Câmpulung, până la delimitarea zonei de protecție corespunzătoare fiecărui monument în parte, se instituie zonele de protecție cu o rază de 100 m (pentru mediul urban) măsurată de la limita exterioară a terenurilor aferente monumentelor istorice. (Legea 422/2001)

LEGENDĂ:

- Monument istoric - limita cadastrală a imobilului
- Limita zonei tranzitorii de protecție a monumentului istoric (100 m față de limita cadastrală a imobilului)
- Limita zonei propuse de protecție a monumentului istoric

EXEMPLU

Situl urban „Orașul istoric Câmpulung”

AG-II-s-A-13545

LEGENDĂ

- Limita sitului urban
- Ansambluri înscrise în LMI - grupa valorică A
- ⊠ Clădiri înscrise în LMI - grupa valorică A
- Cruci de piatră înscrise în LMI - grupa valorică A
- Ansambluri înscrise în LMI - grupa valorică B
- ⊠ Clădiri înscrise în LMI - grupa valorică B

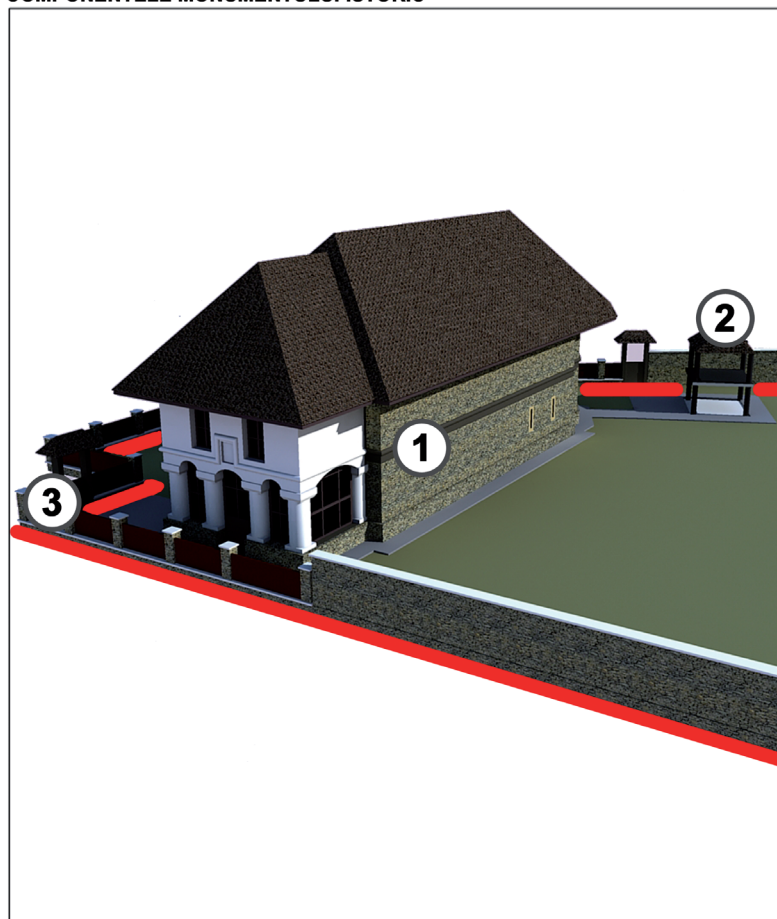

PANORAMA MUNICIPIULUI CÂMPULUNG

COMPONENTELE MONUMENTULUI ISTORIC

1. Terenul aferent delimitat topografic – parcela cadastrală
2. Construcții
  - Clădiri cu funcțiuni principale;
  - Alte construcții: ziduri de incintă, turnuri, locuințe ș.a.;
  - Anexe gospodărești.
3. Amenajări exterioare
  - Drumuri de acces, scări, alei carosabile, alei pietonale;
  - Parcuri, plantații, alei, bazine, statui, taluzuri plantate;
  - Instalații exterioare;
  - Împrejmuiri;
4. Alte elemente
  - Inventar fix (sobe/ șemineuri, mobilier încadrat, mobilier dedicat, glasvanduri, corpuri de iluminat, lifturi etc.)

COMPONENTELE MONUMENTULUI ISTORIC**LEGENDĂ:**

— **Limita parcelei cadastrale**

Componente cu valoare istorică:

1. Clădirea bisericii Adomirea Maicii Domnului

Componente fără valoare istorică:

2. Clopotnița din metal

3. Gardul împrejmuitor

În cadrul categoriei juridice ANSAMBLU, componentele monumentului istoric sunt formate din suma imobilelor cuprinse în ansamblu și a componentelor acestora. Toate aceste componente sunt menționate în formularul *Inventarul monumentului istoric* prevăzut în anexa A a Ordinului nr. 2684/2003 privind aprobarea Metodologiei de întocmire a Obligației privind folosința monumentului istoric și a conținutului de acestea (OMCC nr. 2684/2003).

Formularul *Inventarul monumentului istoric* este întocmit de către

proprietar, titularii dreptului de administrare sau ai altor drepturi reale asupra bunului.

Obligația privind folosința monumentului istoric este un document obligatoriu, cu caracter permanent, prin care sunt precizate condițiile și regulile de utilizare sau de exploatare și de întreținere a unui monument istoric.

Obligația privind folosința monumentului istoric face parte integrantă din cartea tehnică a construcției, respectiv ține locul documentației tehnice de utilizare a bunului imobil, în condițiile legii. Obligația privind folosința

monumentului istoric însoțește actele de proprietate, de concesiune sau de închiriere pe tot parcursul existenței imobilului în cauză.

Obligația privind folosința monumentului istoric este servitute constituită în folosul imobilului și se înscrie în Cartea funciară de către proprietar, respectiv titular al dreptului de administrare, în termen de 30 de zile de la data comunicării. Emitentul Obligației privind folosința monumentelor istorice din Municipiul Câmpulung este Direcția pentru Cultură și Patrimoniu Național a județului Argeș (OMCC nr. 2684/2003).

4.1. DEFINIREA TIPURILOR DE INTERVENȚIE

Întreținerea: este o acțiune preventivă, de menținere a stării existente de conservare a obiectului.

Conservarea: este acțiunea care are scopul de a preveni degradarea și de a prelungi viața obiectului prin punere în siguranță și menținerea stării existente, în raport cu riscul distrugerii sau transformării. Prin conservare se păstrează autenticitatea și integritatea obiectului.

Consolidarea: este acțiunea prin care se restabilește coeziunea materialului constructiv și se îmbunătățesc proprietățile mecanice ale unei construcții.

Reabilitarea: este ansamblul intervențiilor necesare pentru îmbunătățirea performanțelor de siguranță și exploatare a construcțiilor existente, inclusiv a instalațiilor aferente, în scopul prelungirii duratei de exploatare, care se efectuează cu cât mai puține modificări ale

existentului. Prin reabilitare, condițiile de utilizare a obiectului sunt aduse la nivelul cerințelor contemporane.

Restaurarea: este acțiunea complexă prin care se restituie obiectului sau ansamblului forma originală și se restabilește unitatea potențială în respectul autenticității sale. Restaurarea include conservarea. Prin restaurare i se atribuie obiectului o funcțiune compatibilă.

Reconversia: schimbarea funcțiunii originare a obiectului.

Acoperișuri tradiționale cu învelitoare din șită

4.2. ACOPERIȘURI

Acoperișurile tradiționale din Câmpulung sunt conformate în patru ape, cu pantă accentuată.

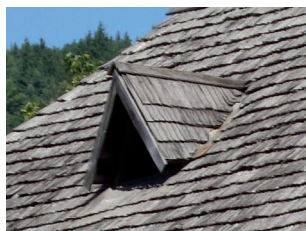
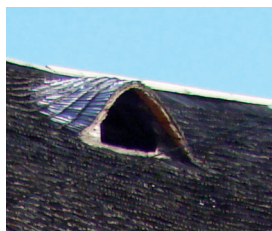
Învelitorile istorice sunt realizate din șită la arhitectura vernaculară, și din țiglă solzi sau trasă, la arhitectura vernaculară de tip urban și la cea cultă. Un alt material istoric de învelitoare prezent pe unele acoperișuri din Câmpulung este eternitul. Cupolele și coifurile specifice arhitecturii de la sfârșitul secolului XIX și începutul secolului XX sunt acoperite cu tablă solzi și sunt bogat decorate.

Acoperișuri tradiționale cu învelitoare din țiglă

Coifuri și cupole istorice cu învelitoare din tablă solzi

Lucarnele sunt elemente constitutive ale acoperișurilor destinate iluminării și aerisirii podurilor. Ele sunt prezente la toate tipurile de învelitori istorice. Lucarnele caracteristice sunt cele acoperite într-o apă sau în două ape, cele triunghiulare și cele semicirculare.

▲ Lucarne tradiționale la acoperișuri cu învelitoare din șită

Coșurile de fum și protecțiile lor tradiționale sunt caracteristice învelitorilor din materiale ceramice. Alături de lucarne, acestea sunt parte integrantă a imaginii specifice a acoperișului, care trebuie protejată. Evacuarea apelor meteorice are o mare importanță pentru sănătatea clădirii. Defecțiunile la sistemul alcătuit din jgheaburi și burlane reprezintă o cauză majoră de degradare a fațadelor și a sistemului constructiv. Jgheaburile și burlanele trebuie verificate periodic, pentru a se interveni imediat pentru remedierea defecțiunilor.

▲ Lucarne tradiționale la acoperișuri cu învelitoare din materiale ceramice: țiglă trasă și țiglă solzi

▲ Acoperiș tradițional cu lucarne și coșuri de fum

▲ CORECT: lucarne noi care preiau forme istorice

RECOMANDĂRI:

Se va conserva forma originală a acoperișurilor.

La reabilitarea învelitorilor se recomandă, conservarea materialelor originare: șită, țiglă trasă sau solzi, eternit și tablă solzi. Unde nu este posibil, se vor folosi materiale noi, care vor prelua forma și culoarea învelitorii istorice.

Lucarnele istorice se vor conserva și reabilita.

Pentru intervențiile de amenajare și refuncționalizare a podurilor și transformarea lor în spații de locuit este interzisă modificarea formei și a materialului învelitorii acoperișului istoric. Ferestrele de mansardă vor prelua forma, proporțiile și materialele lucarnelor istorice și vor fi poziționate pe acoperiș în mod unitar și ordonat.

Coșurile de fum și acoperirile de protecție tradiționale ale acestora vor fi conservate și reabilitate. Cele distruse vor fi reconstruite după modelele originare.

Jgheaburile și burlanele vor fi integrate în compoziția fațadei istorice, fiind amplasate cât mai discret, la colțurile clădirii sau în intrânduri ale acesteia. Vor fi verificate periodic și se va interveni cu promptitudine pentru remedierea defecțiunilor.

4.3. FAȚADE

Cea mai mare parte a fațadelor clădirilor istorice și-au menținut autenticitatea și integralitatea: conformarea golurilor, tâmplăria, componentele artistice și finisajele. Prin prezervarea și întreținerea corectă a fațadelor istorice se conservă calitățile arhitectural-istorice ale cadrului urban și se pune în valoare specificitatea patrimoniului construit. Finisajele tradiționale de pe fațadele istorice sunt zugrăvelile cu var, de culoare albă și tencuielile cu praf de piatră.

Clădiri istorice conservate/reabilitate

Sunt fațade care au fost modificate, în special la nivelul parterului, fie la clădiri de locuit, prin crearea unor goluri de uși și ferestre, fie la spații comerciale, prin desființarea parapetului și mărirea golului vitrinelor, pentru a fi adaptate unui așa-zis „comerț modern”.

▲ GREȘIT: modificări de goluri de uși și ferestre la fațade istorice

▲ CORECT: socluri din piatră reabilitate

Printre intervențiile care pun în pericol substanța originală și modifică negativ imaginea clădirilor istorice se numără folosirea unor materiale necorespunzătoare pe fațadele: socluri placate cu materiale ceramice, zugrăveli peste parament din piatră și cărămidă, tencuieli incompatibile cu zidăria istorică.

Cromatică tradițională este modificată prin folosirea unor culori stridente, neadecvate contextului istoric și neintegrate în caracterul zonei.

▲ GREȘIT: soclu placat cu gresie

▲ GREȘIT: fațade reabilitate strident colorate, concept cromatic neadecvat contextului istoric

▲ CORECT: fațade reabilite, concept cromatic adecvat contextului istoric, elementele decorative marcate cu discreție

În prezent se manifestă tendința intervențiilor fragmentare, pe porțiuni de fațadă, datorate proprietarilor/ utilizatorilor diferiți ai aceleiași clădiri. Se recomandă evitarea acestor practici și tratarea unitară a fațadelor istorice.

Fațade istorice asupra cărora s-a intervenit fragmentar

▲ GREȘIT: învelitoare de culoare stridentă, neadecvată contextului istoric, tâmplărie istorică înlocuită cu ferestre tip termopan în rame de culoare albă

▲ GREȘIT: reabilitare termică a unei clădiri istorice – intervenție fragmentară, aplicată pe o porțiune de fațadă, care acoperă elementele decorative, modificând aspectul istoric al fațadei

Un pericol pentru integritatea și autenticitatea fațadelor istorice îl reprezintă reabilitarea termică. Aplicată pe clădiri cu valoare istorico-arhitecturală, aceasta mutilează fațadele, modificându-le proporțiile și acoperind parțial sau total elementele decorative.

Reabilitarea termică a clădirilor istorice este o intervenție supusă autorizării. Soluția de intervenție va fi adoptată de către șeful de proiect, împreună cu verficatorul atestat de Ministerul Culturii și Patrimoniului Național (MCPN). Prevederile Legii nr. 372 din 13 decembrie 2005 privind performanța

energetică a clădirilor exceptează monumentele istorice și clădirile, care, fie fac parte din zone construite protejate, fie au valoare arhitecturală sau istorică deosebită, întrucât modificările produse prin izolarea le-ar modifica în mod inacceptabil caracterul ori aspectul exterior. (Art. 8 pct. a)

RECOMANDĂRI:

Intervențiile pe fațadele istorice se vor face în mod unitar. Nu se va interveni fragmentar, pe porțiuni de fațadă.

MATERIALE

La fațadele istorice se vor folosi tencuieli și finisaje compatibile cu materialul istoric al fațadei. Se va folosi același tip de tencuială cu cea istorică.

Se vor reconstitui elementele decorative ale fațadei folosind materialele și tehnologiile originare.

Paramentul din piatră sau cărămidă al fațadelor va fi menținut aparent.

Nu se vor placa soclurile cu materiale ceramice (gresie sau faianță).

CULORI

Se recomandă folosirea finisajelor tradiționale pe fațadele istorice: zugrăveli cu var de culoare albă și tencuieli cu praf de piatră.

Se recomandă alegerea culorii fațadei după efectuarea unei analize a straturilor de zugrăveală, pentru a se determina culorile și nuanțele inițiale.

Culorile trebuie să respecte configurația fațadei. Anca-dramentele, brăiele și cornișele vor fi marcate prin nuanțe

ale culorii de bază sau cu culori în armonie cu aceasta. Culorile nu vor fi stridente.

Schimbarea culorii fațadei se va face printr-un concept cromatic realizat în concordanță cu clădirile învecinate, astfel încât imaginea frontului stradal să fie unitară. Această intervenție va face obiectul unui proiect de specialitate.

COMPOZIȚIE

La fațadele istorice se vor conserva, completa sau reconstitui, după caz, elementele decorative originare.

Se va urmări reconstituirea aspectului istoric al fațadei. Golurile de uși și de ferestre vor fi aduse la forma inițială.

Nu se vor practica noi goluri în fațadele istorice.

În lipsa informațiilor cu privire la aspectul istoric al fațadei, se va realiza un raport plin-gol în caracterul arhitecturii locale.

Golurile vitrinelor de la parterul clădirilor istorice se vor conserva sau reconstitui, acolo unde au fost modificate.

Se interzice comasarea golurilor prin desfacerea reazemului central și desființarea parapetului pentru a facilita accesul direct din stradă.

Golurile modificate vor fi redimensionate, cu scopul revenirii la imaginea inițială sau obținerii unui raport plin-gol caracteristic.

PALETAR DE CULORI PENTRU FAȚADELE CLĂDIRILOR DIN CADRUL SITULUI URBAN „ORAȘUL ISTORIC CÂMPULUNG”

Cromatica fațadelor este, alături de materialitate, trăsătura distinctivă a unei clădiri în relația cu privitorul. Din acest motiv este esențial ca tonurile de culoare aplicate pe fațade să nu influențeze în mod negativ percepția vizuală urbană. Armonia culorilor și relația construcțiilor cu anturajul definesc practic ambientul local. Pornind de la această premisă, alegerea culorilor în cazul unei reabilitări/restaurări este esențială și transcende preferințele cromatice ale beneficiarului. Studiul de parament și analiza straturilor de zugrăveală este obligatorie în momentul în care se aleg culorile fațadei. Inter-relaționarea diferitelor nuanțe pe fațadă trebuie să țină cont de caracteristicile arhitecturale ale clădirii, precum și de ornamentică. Cromatica specifică a fațadelor din Câmpulung este albul zugrăvelilor cu var și tonurile naturale, palide, de ocru și de gri, datorate tencuielilor cu praf de piatră. Paletarul de culori alăturat ilustrează gama de culori caracteristică pentru fațadele clădirilor din situl urban „Orașul istoric Câmpulung”.

4.4. FERESTRE

Ferestrele sunt elemente funcționale importante ale fațadelor istorice, care, prin formă, proporții, decorație, împreună cu elementele care le

însoțesc: ancadramente, solbancuri, jardiniere, devin componente artistice ale fațadelor, definind încadrarea stilistică a acestora.

Fie că ne referim la arhitectura vernaculară sau la cea cultă, tâmplăria ferestrelor istorice oferă o bogăție de forme și modele.

▲ Ferestre istorice

Pericolul actual îl reprezintă înlocuirea tâmplăriilor istorice din lemn cu ferestre tip termopan în rame de aluminiu sau pvc, de cele mai multe ori

de culoare albă, în locul intervențiilor de conservare și reabilitare a vechilor tâmplării. Se mutilează astfel fațadele clădirilor istorice, care pierd foarte

mult din valoare, chiar dacă păstrează forma golurilor. Același tip de intervenție se face și pentru închiderea pridvoarelor.

▲ CORECT: tâmplărie istorică reabilitată

◀ CORECT: tâmplărie nouă, care preia forma tâmplăriei istorice

▲ GREȘIT: înlocuirea tâmplăriei istorice cu ferestre tip termopan în rame de pvc și aluminiu de culoare albă

RECOMANDĂRI:

Tâmplăria tradițională din lemn a ferestrelor se va conserva și reabilita. Intervențiile vor fi făcute prin metode tradiționale. În cazul în care tâmplăria originală este distrusă, tâmplăria nouă va prelua proporțiile, subîmpărțirea și profilele tâmplăriei istorice. Culoarea va fi aleasă după modelul istoric, respectând concepția cromatică a fațadei. Se recomandă folosirea vopselelor pe bază de ulei de in. Se va reabilita și refolosi ferone-ria istorică.

4.5. UȘI ȘI PORȚI

Ușile și porțile sunt elemente importante ale fațadelor istorice. Atât în arhitectura vernaculară cât și în cea cultă, ușile de intrare în casă sunt tratate

cu multă grijă, fiind o carte de vizită a stăpânilor locului. Simple sau în două canate, ușile sunt bogat decorate, acompaniate de ancadramente, copertine, grilaje din

fier forjat, elemente de feronerie.

Elemente definitorii ale fațadelor, ușile istorice trebuie conservate și restaurate.

▲ Uși istorice

▲ CORECT: uși istorice reabilitate

▲ GREȘIT: înlocuirea ușilor istorice cu uși tip termopan cu rame de culoare albă

RECOMANDĂRI:

Ușile și porțile istorice vor fi menținute, se vor conserva și reabilita. Intervențiile vor fi făcute prin metode tradiționale.

Culoarea va fi aleasă după modelul istoric, respectând concepția cromatică a fațadei.

Se recomandă folosirea vopselelor pe bază de ulei de in.

Feroneria istorică atașată pieselor de tâmplărie va fi recondiționată prin metode tradiționale și refolosită. Dacă se impune suplimentarea feroneriei, se vor căuta modele asemănătoare ca formă și material.

4.6. VITRINE

Începând cu a doua jumătate a secolului XIX este structurat centrul istoric comercial al orașului. Bulevardul

„Pardon” este construit pe ambele laturi, cu fronturi continue de clădiri, cu prăvălii la parter. Aceste zone își păstrează funcțiunea

predominant comercială, vechile prăvălii fiind astăzi transformate în mici magazine, sedii de bănci, spații pentru alimentație publică și de prestări servicii.

▲ Bulevardul „Pardon” în perioada interbelică

▲ Bulevardul „Pardon” astăzi

Vitrinele istorice menținute ni se înfățișează într-o bogăție de forme și modele.

▲ Vitrine istorice

Sunt și fațade al căror parter comercial a fost modificat, prin desfacerea parapetului și mărirea golului vitrinelor, pentru a fi adaptate unui așa-zis „comerț modern”. În aceste

cazuri, dar și în multe altele în care deschiderile istorice s-au menținut, vechile tâmplăriile au fost desființate și înlocuite cu geamuri termopan în rame din pvc sau aluminiu de culoare albă.

▲ CORECT: ușă nouă, integrată formal și coloristic în vitrina istorică

▲ CORECT: vitrină istorică conservată

▲ GREȘIT: intervenții fragmentare pe fațadă istorică, fără un concept unitar, tâmplărie nouă albă, care nu respectă concepția cromatică a fațadei

RECOMANDĂRI:

Tâmplăria vitrinelor istorice se va conserva și reabilita. Intervențiile vor fi făcute prin metode tradiționale.

Golurile vitrinelor de la parterul clădirilor istorice se vor conserva. Se interzice comasarea golurilor prin desfacerea reazemului central și desființarea parapetului pentru a facilita accesul direct din stradă.

Golurile modificate vor fi redimensionate, cu scopul revenirii la imaginea inițială sau obținerii unui raport plin-gol caracteristic. În cazul în care tâmplăria originală este distrusă, tâmplăria nouă va prelua proporțiile, subîmpărțirea și profilele tâmplăriei istorice.

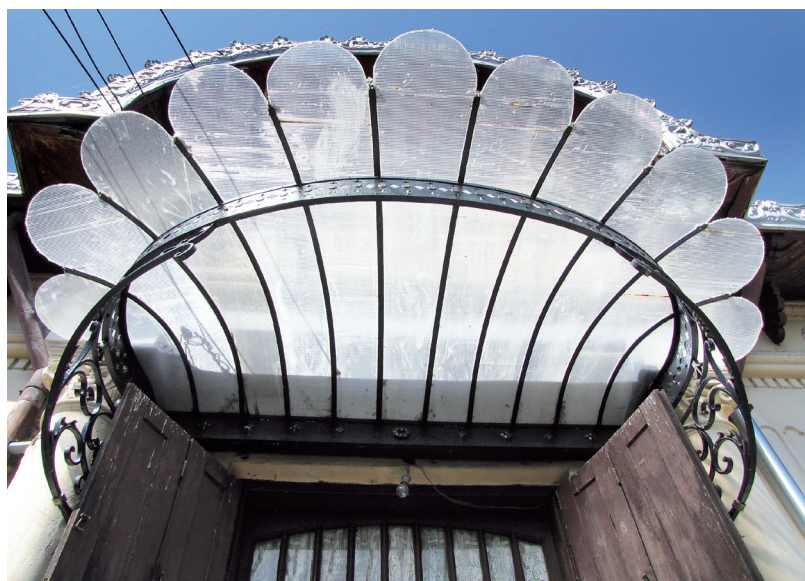
Culoarea va fi aleasă după modelul istoric, respectând concepția cromatică a fațadei.

4.7. FERONERIE, FIER FORJAT

O caracteristică a fondului construit istoric din Câmpulung o reprezintă elementele funcționale și decorative din fier forjat: balcoane, copertine, grilaje, jardiniere, împrejmuiri, porți etc. Aceste adevărate dantelării, care împodobesc fațadele multor clădiri din orașul istoric, necesită o continuă atenție pentru a fi ferite de degradare și pentru a li se prelungi durata de viață.

Copertine, porți, balcoane, grilaje, jardiniere din fier forjat

RECOMANDĂRI:

Elementele din fier forjat decorative și cu rol funcțional vor fi conservate și reabilitate. Întreținerea curentă va urmări protejarea de coroziune prin: curățare periodică și aplicare de straturi de protecție anticorozivă. Se va verifica stabilitatea elementelor de fixare în planul fațadei la copertine, balcoane, jardiniere. Nu se vor amplasa copertine din materiale tip policarbonat sau poliplan pe fațadele istorice.

4.8. ÎMPREJMUIRI

Împrejmuirile tradiționale sunt alcătuite din lemn și din panouri din lemn, fier forjat și plasă metalică fixate pe soclu și stâlpi din zidărie. Tipul de împrejmuire diferă în funcție de vechime, amplasarea în localitate și de caracterul funcțional al zonei în care este amplasat imobilul.

Se mai păstrează câteva exemple de porți muscelene istorice. Aceste modele au fost preluate și pentru împrejmuiri noi.

▲ Împrejmuiri și porți tradiționale din lemn

▲ Împrejmuiri istorice din fier forjat

RECOMANDĂRI:

Împrejmuirile istorice vor fi conservate și reabilitate. Împrejmuirile modificate vor fi refăcute, reconstituind formele inițiale. În lipsa unor informații cu privire la aspectul inițial al împrejmuirii se vor prelua modele caracteristice.

În zona centrală, împrejmuirile spre stradă vor avea soclu opac, cu partea superioară transparentă, din fier forjat sau panouri din plasă metalică.

În zonele cu caracter rezidențial se admit împrejmuiri integral din lemn sau din panouri de lemn fixate pe soclu și stâlpi de zidărie.

4.9. FIRME ȘI RECLAME

Orașul Câmpulung are o străveche vocație meșteșugărească și negustorească.

Încă din Evul Mediu meșteșugarii din oraș erau organizați în bresle.

În a doua jumătate a secolului XIX s-a trasat celebrul bulevard „Pardon”, cu clădiri construite în front continuu, având prăvălii și ateliere la parter și spații de locuit la etaj.

Zonele cu tradiție comercială își păstrează funcțiunea istorică, vechile prăvălii fiind astăzi transformate în mici magazine, sedii de bănci, spații pentru alimentație publică și de prestări servicii.

▲ Strada Negru Vodă în anul 1938

▲ Strada Negru Vodă la începutul secolului XX

Acest tip de folosință poate agresa fațadele clădirilor istorice și imaginea publică a zonei prin utilizarea în exces a firmelor și reclamelor. Unele fațade sunt transformate în simplu suport pentru materiale publicitare.

▲ GREȘIT: Fațade istorice acoperite de firme și reclame

▲ CORECT: Firme din litere independente amplasate pe fațade istorice

RECOMANDĂRI:

Prin amplasarea lor, firmele și reclamele vor respecta poziția fațadei, conformarea gurilor și componentele decorative: brăuri, ancadramente, pilaștri, bosaje etc. Nu vor fi acoperite elemente valoroase de decor ale fațadei.

Nu se vor poziționa firme și reclame la etaj.

Mai multe firme și reclame amplasate pe o fațadă trebuie să creeze un ansamblu echilibrat ca formă, dimensiune și culoare.

Firmele și reclamele amplasate perpendicular pe fața-

dă nu vor agresa spațiul străzii prin cota la care sunt amplasate și prin dimensiune. Se recomandă să fie realizate din materiale de bună calitate, inspirate din consolele tradiționale cu însemne de bresle și meserii, de exemplu din fier forjat.

Firmele și reclamele amplasate în planul fațadei se vor limita la lungimea vitrinelor, respectând trama parcelară, dacă mai multe partere de clădiri alipite sunt unificate prin aceeași funcțiune. Se recomandă conformarea firmelor din litere independente, fără suport unitar.

4.10. INSTALAȚII TEHNICE

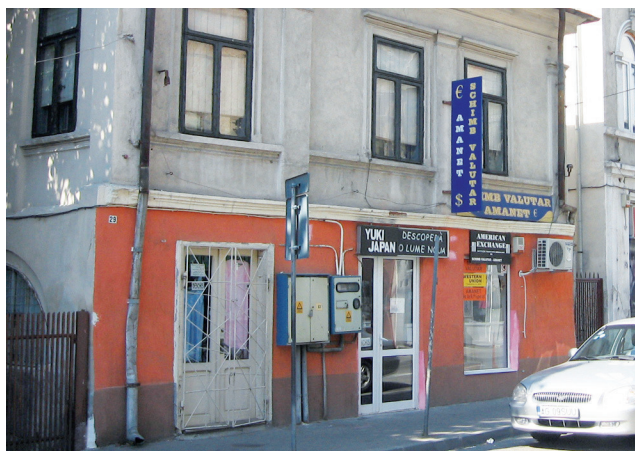
Amplasarea instalațiilor aferente echipării cu utilități, antenelor și aparatelor de aer condiționat pe fațadele clădirilor istorice modifică negativ calitățile estetice ale acestora și deteriorează elementele decorative ale fațadei. Cablurile aeriene

desfășurate în număr foarte mare de-a lungul trotuarelor, în afara aspectului inestetic, care modifică negativ imaginea publică a fronturilor stradale istorice, afectează stabilitatea stâlpilor și a fațadelor pe care sunt fixate, punând în pericol și siguranța circulației.

RECOMANDĂRI:

Pentru cablurile aeriene: electrice, de telefonie și internet, vor fi prevăzute trasee subterane.

Conductele de gaz vor fi amplasate subteran. Instalațiile aferente echipării cu utilități, antenele și aparatele de aer condiționat nu vor fi amplasate pe fațadele principale ale clădirilor. Se vor găsi soluții pentru amplasarea acestora în locuri puțin vizibile, pe fațadele dinspre curte.

▲ **GREȘIT:** instalații aferente echipării cu utilități și aparate de aer condiționat amplasate pe fațadele principale ale unor clădiri istorice

▲ **GREȘIT:** cabluri aeriene fixate pe fațade istorice și pe stâlpi

4.11. PARCURI ȘI GRĂDINI

Câmpulung este și orașul unor minunate parcuri și grădini publice și private. Numeroase reședințe aristocratice au parcuri și grădini a căror organizare a pus în valoare caracteristicile terenurilor în pantă, situate pe versanții dealurilor. Din păcate, multe dintre aceste parcuri au fost neglijate în a doua jumătate a secolului XX, plantațiile valoroase, treptele și aleile fiind înghițite de vegetația spontană.

În ultimii ani, interesul pentru grădinile și parcurile istorice s-a redășteptat. A fost restaurat Parcul vilei Golescu, s-a realizat amenajarea peisagistică a Parcului Ștefănescu și urmează a fi reabilitate Grădina publică „Merci” și Parcul băilor Kretzulescu.

RECOMANDĂRI:

Parcurile și grădinile istorice vor fi conservate și reabilitate. Vor fi menținute plantațiile valoroase existente. Se va înlătura vegetația spontană. Se vor toaleta arborii de crengile uscate, iar arborii uscați sau bolnavi vor fi tăiați. Grădinile private vizibile din spațiul public vor fi tratate îngrijit, ca grădini de fațadă. Intervențiile ample, de restaurare, vor restitui aspectul istoric al parcurilor, ca ansambluri alcătuite din: plantații, alei, terase, elemente de mobilier, fântâni etc. și vor fi efectuate pe baza unor proiecte realizate de specialiști.

Parcul vilei Colonel Grigorescu cca. 1922

4.12. EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN INTERVENȚIILE ASUPRA FONDULUI CONSTRUIT ISTORIC DIN SITUL URBAN „ORAȘUL ISTORIC CÂMPULUNG”

Două locuințe tradiționale muscelene, de tip vernacular rural, construite la sfârșitul secolului XIX – începutul secolului XX, care datorită intervențiilor corecte de întreținere și conservare și-au menținut autenticitatea și integritatea. Învelitorile tradiționale din șifă, lucarnele, ușile și ferestrele istorice, stâlpii ciopliți ai pridvorului, geamlâcul, fațadele văruite, aflate toate în bună stare de conservare, le recomandă ca exemple de bune practici în protecția patrimoniului construit istoric.

Casă, str. Traian nr. 18

Casă, str. Traian nr. 165

▲ Casă, str. Frații Golești nr. 68

Un alt bun exemplu de conservare a unei clădiri istorice îl reprezintă casa din str. Frații Golești nr. 68, o locuință tradițională, de tip vernacular urban, construită la înc. sec. XX. Sunt bine conservate elementele de tâmplărie istorică: ferestrele și geamlăcul, căpriorii, elementele decorative din ceramică policromă, soclul și fațadele.

▲ Locuință, str. Matei Basarab nr. 89

Clădirile de locuit din str. Matei Basarab nr. 89 și str. Sf. Gheorghe nr. 18 sunt construite la începutul sec. XX. Datorită intervențiilor corecte de întreținere și conservare și-au menținut autenticitatea și integritatea. Corecta tratare a soclurilor și preocuparea pentru menținerea jgheaburilor și burlanelor în bună stare de funcționare au pus la adăpost clădirile de efectul distructiv al apelor subterane și al precipitațiilor. Tâmplăria istorică, constant întreținută și-a menținut funcționalitatea.

▲ Locuință, str. Sf. Gheorghe nr. 18

Intervențiile de reabilitare îmbunătățesc performanțele de siguranță și exploatare a construcțiilor, inclusiv a instalațiilor aferente, prelungind durata lor de viață, cu minime modificări ale existentului.

▲ Locuință, str. Republicii nr. 13

Un exemplu de reabilitare îl reprezintă intervențiile efectuate asupra clădirii din str. Republicii nr. 13, construită în anul 1905, în stil academist. Au fost reabilitate fațadele: componente artistice, tâmplăria istorică, soclu din piatră. Culoarele

au fost alese cu grijă, respectând configurația fațadei. Ancadramentele, brâiele, cornișele și pilaștri de colț sunt marcați prin nuanțe mai deschise ale culorii de bază. Burlanele și jgheaburile au fost înlocuite.

▲ Vila Golescu, str. Soldat Golescu nr. 3

În perioada 2003-2008 a fost restaurat ansamblul Vilei Golescu, alcătuit din vila construită în anul 1909 de inginerul Vasile Golescu după planurile arhitectului Constantin N. Simionescu, cunoscută ca „Vila Ștefan”, „cantonul” din curtea vilei, parcul istoric și gardul cu poarta de acces.

▲ Vila Golescu, cunoscută și sub numele de „Vila Ștefan”, în anul 1923 și în anul 2011, după restaurare

Au fost executate intervenții de consolidare, introducerea unei centrale termice, cu păstrarea sobelor istorice, s-a restabilit planimetria inițială a vilei, care suferise unele mici modificări în timp, s-au conservat finisajele interioare și s-au restaurat fațadele și tâmplăria istorică:

ferestre, uși, feronerie. Împrejmuirea a fost restaurată după modelul istoric. Parcul istoric a fost restaurat prin defrișarea vegetației spontane și punerea în valoare a plantațiilor istorice, au fost reabilitate zidurile teraselor și scările din piatră de Albești.

▲ „Cantonul” și gardul aparținând ansamblului vilei Golescu

▲ Orașul Câmpulung văzut din foisorul vilei Golescu

4.13. EXTRAS DIN REGULAMENTUL LOCAL DE URBANISM AFERENT P.U.G. MUNICIPIUL CÂMPULUNG, APROBAT DE CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CÂMPULUNG CU NR. 135 DIN 2006

Reguli generale de construcție în cadrul zonelor protejate cu valoare istorico-arhitecturală deosebită ale Municipiului Câmpulung:

- asigurarea continuității istorice a spațiului urban, a continuității dintre vechi și nou;
- păstrarea nealterată a țesutului urban, ferit de intervenții brutale, care să nu producă o ruptură, o segregare;
- la realizarea noilor construcții este necesar a se lua în considerare vecinătățile și relațiile dintre acestea pentru a privi ansamblul în totalitatea lui și nu pe porțiuni. În acest sens reamintim necesitatea studierii zonei istorice printr-un Plan Urbanistic Zonal (PUZ), care să ofere rezolvarea urbanistică a ansamblului într-o concepție unitară;
- construcțiile noi vor fi astfel concepute, încât prin arhitectura lor, regimul de înălțime și funcțiune, să nu deranjeze și să nu concureze clădirile cu valoare de patrimoniu;
- păstrarea nealterată a caracterului comercial al anumitor zone cu locuințe cu mici magazine la parter, cu restaurante și grădini de vară;
- în cadrul zonelor protejate nu se admit construcții provizorii, nu se admit activități industriale, agricole și activități ce produc zgomote;
- monumentele nu vor fi mascate de construcții noi.

Condiții de amplasare și conformare a construcțiilor – recomandări privind aspectul exterior al construcțiilor din zona centrală:

- noile construcții sau modificarea celor existente, trebuie să se subordoneze caracterului reprezentativ al zonei și să se armonizeze cu construcțiile înconjurătoare;
- la construcțiile noi, se va urmări respectarea și păstrarea caracterului arhitectural al zonei;
- aspectul și detaliile pentru firme și mobilier stradal, se vor stabili pe cât posibil, printr-un proiect care să privească zona în ansamblul ei.

În zona siturilor cu valoare istorico-arhitecturală deosebită, se recomandă:

- păstrarea nealterată a corpului principal (intrarea principală și fațada spre stradă și curte);
- se admit extinderi în continuarea corpului principal, de P, P+1, P+2, cu condiția reparării și întreținerii corpului central cu întreaga profilatură inițială și îmbunătățirii structurale și funcționale a acestuia;
- golurile mărite spre stradă (din ferestre transformate în uși), vor fi aduse la situația inițială;
- fațadele clădirilor noi, vor prelua pe orizontală nivelurile alăturate (soclu, elevație, friza și cornișa);
- pentru reparații, la vechile fațade, se vor folosi tencuieli de compoziția celor inițiale (nu praf de piatră) și elemente de ipsos sau ceramice care reproduc pe cele inițiale;
- culorile vor fi deschise și pastelate, nu se admite folosirea a mai mult de două culori la fațade;
- se interzice construirea în stiluri și imitații stilistice străine zonei, precum și utilizarea de materiale pentru clădiri provizorii;
- ca mobilier urban, se vor folosi felinare de epocă (stâlpi metalici care vor înlocui stâlpii de beton), iar instalațiile electrice aeriene se vor îngropa;
- curțile clădirilor valoroase vor trebui pavate, drenate, plantate, așa încât să ofere spre stradă un aspect deosebit, cu amenajări peisagistice (statui, fântâni, chioșcuri de vară, garduri prețioase).

RESPONSABILITĂȚI

În scopul protejării monumentelor istorice, proprietarii și titularii dreptului de administrare sau ai altor drepturi reale asupra monumentelor istorice au responsabilitatea:

- a) să întrețină, să folosească și să exploateze imobilul numai cu respectarea prevederilor Legii Monumentelor Istorice nr. 422/2001 și a Obligației privind folosința monumentului istoric prevăzută prin OMCC nr. 2684/ 2003;
- b) să asigure paza, integritatea și protecția monumentelor istorice, să ia măsuri pentru prevenirea și stingerea incendiilor, să asigure efectuarea lucrărilor de conservare, consolidare, restaurare, reparații curente și de întreținere a acestora în condițiile legii;
- c) să înștiințeze de urgență, în scris, Direcția pentru Cultură și Patrimoniul Național județeană, precum și primarul orașului despre orice modificări sau degradări în starea fizică a monumentelor istorice deținute și aflate în teritoriul unității administrativ-teritoriale;
- d) să înștiințeze de urgență, în scris, Direcția pentru Cultură și Patrimoniul Național județeană, precum și primarul orașului despre descoperirea întâmplătoare a oricăror construcții, elemente de construcții, a unor piese de inventar fix ori mobil sau a unui vestigiu arheologic necunoscut anterior, asigurând păstrarea descoperirilor în condițiile legii, până la sosirea delegatului instituției de specialitate, dar nu pentru mai mult de 15 zile;
- e) să asigure, în condițiile legii, accesul specialiștilor desemnați de Ministerul Culturii și Patrimoniului Național sau de Direcția județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național, în vederea constatării stării de conservare sau pentru efectuarea de cercetări, inclusiv arheologice, de expertizare a monumentelor istorice și pentru operațiunile de evidență;
- f) în cazul în care solicită descărcarea imobilului de sarcină arheologică, să finanțeze săpătura, cercetarea arheologică, elaborarea documentației aferente, conservarea și protejarea eventualelor vestigii descoperite cu ocazia efectuării cercetării arheologice;
- g) să obțină avizele prevăzute de lege pentru următoarele intervenții:
  - lucrările de cercetare, conservare, construire, extindere, consolidare, restructurare, amenajări peisagistice și de punere în valoare, care modifică substanța sau aspectul monumentelor istorice;
  - executarea de mulaje de pe componente ale monumentelor istorice;
  - amplasarea definitivă sau temporară de împrejmui, construcții de protecție, piese de mobilier fix, de panouri publicitare, firme, sigle sau orice fel de însemne pe și în monumente istorice;
  - schimbări ale funcțiunii sau destinației monumentelor istorice, inclusiv schimbările temporare;
  - strămutarea monumentelor istorice;
  - amenajări de căi de acces, pietonale și carosabile, utilități anexe, indicatoare, inclusiv în zonele de protecție a monumentelor istorice (Lege nr. 422/2001, art. 23).

h) să asigure efectuarea lucrărilor de conservare, consolidare, restaurare, precum și a oricăror alte lucrări, conform prevederilor legale, numai de către persoane fizice sau juridice atestate în acest sens și să prevadă în contracte condițiile și termenele de execuție cuprinse în avizul de specialitate;

i) să respecte toate condițiile și termenele de execuție cuprinse în avizul de specialitate atunci când execută ei înșiși lucrări de întreținere curentă sau orice alte intervenții;

j) să permită, pe baza prevederilor contractuale, executarea intervențiilor asupra monumentelor istorice deținute, în cazul în care acestea sunt inițiate și finanțate de persoane juridice abilitate;

k) să permită montarea și să întrețină însemnul distinctiv care marchează calitatea de monument istoric a imobilului (Ordin nr. 2237/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de semnalizare a monumentelor istorice)

l) să obțină avizul Direcției județene pentru Cultură și Patrimoniul Național și să asigure pe propria răspundere condiții corespunzătoare de vizitare, fotografiere, filmare, reproducere și de publicitate în cazul în care, la solicitarea lor, proprietarii introduc monumentele istorice în circuit public;

m) să comunice Direcției județene pentru Cultură și Patrimoniul Național, orice schimbare a titularului dreptului de proprietate, de administrare sau a altor drepturi reale, după caz, asupra monumentelor istorice. (Lege 422/2001, art. 36).

DREPTURI

I. Contribuții financiare

a. Pentru protejarea monumentelor istorice aflate în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și autoritățile administrației publice locale, după caz, pot asigura, la cererea proprietarilor, cu titlu gratuit, consultanță de specialitate, în condițiile legii.

b. În cazul în care statul sau autoritățile publice locale acordă sprijin financiar, acesta constă în acoperirea parțială sau totală a costurilor studiilor și documentațiilor tehnice, precum și, după caz, ale lucrărilor de intervenție asupra monumentelor istorice (Lege 422/2001, art. 37).

c. Contribuția financiară a statului, constând în sume alocate prin bugetul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național cu destinația protejării monumentelor istorice, indiferent de deținător, poate să acopere total sau parțial costul lucrărilor de protejare a monumentelor istorice.

d. Contribuția financiară a consiliilor județene, municipale, orașenești și comunale, după caz, poate să acopere integral sau parțial costul lucrărilor de intervenție asupra monumentelor istorice care fac parte din grupa B, precum și, individual sau prin cofinanțare, costul lucrărilor de protejare a monumentelor istorice care fac parte din grupa A, aflate pe teritoriul unității administrativ-teritoriale respective.

e. Contribuția financiară a statului și a autorităților administrației publice locale poate fi asigurată prin cofinanțare, precum și în parteneriat, inclusiv cu proprietarul sau cu alte persoane fizice sau juridice.

f. Situațiile în care statul, respectiv autoritățile administrației publice locale, contribuie la acoperirea costurilor lucrărilor menționate la pct. c. și d., proporția contribuției statului, procedurile, precum și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească proprietarul, altul decât statul sau municipiul, se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii și a Ministerului Finanțelor Publice.

g. În situațiile și în condițiile prevăzute la pct. f., la data

alocării sprijinului financiar în cuantumul contribuției statului sau a autorităților administrației publice locale asupra imobilului monument istoric în cauză se constituie o garanție imobiliară pentru o perioadă de 10 ani în favoarea statului, respectiv a unităților administrativ-teritoriale.

h. Garanția imobiliară prevăzută la pct. g. se recuperează în totalitate de la beneficiarul contribuției statului sau, după caz, a autorităților administrației publice locale, împreună cu dobânzile aferente, în situația în care bunul în cauză a fost înstrăinat de proprietar altei persoane decât statul sau autoritatea administrației publice locale înainte de împlinirea perioadei de 10 ani de la constituirea garanției imobiliare.

i. Constituirea garanției imobiliare în favoarea statului sau a unităților administrativ-teritoriale este scutită de taxă de timbru.

j. La data împlinirii termenului de 10 ani, garanția imobiliară instituită asupra imobilului se stinge de drept. (Lege 422/2001, art. 38)

În cazul lucrărilor de proiectare, expertizare, conservare, reparare, consolidare, restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice, indiferent de grupa în care sunt clasate, ori a altor imobile din ansambluri sau situri istorice, aflate în proprietate publică ori privată, incluse în programe de importanță națională sau internațională, stabilite prin hotărâre a Guvernului inițiată la propunerea ministerelor implicate în realizarea acestora, costul poate fi acoperit integral ori parțial de la bugetul de stat sau al unităților administrativ-teritoriale, prin bugetul ordonatorilor de credite care participă la realizarea programelor. Pentru acoperirea costului acestor lucrări nu este obligatorie constituirea de garanții de către beneficiarii contribuției.

Lucrările sunt lucrări de interes public național, pentru care nu se datorează taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire (Lege 422/2001, art. 39).

Pentru stimularea protejării monumentelor istorice, proprietarii persoane fizice care realizează pe cheltuială proprie, integral sau parțial, lucrări de întreținere, reparare, conservare, consolidare, restaurare, punere în valoare, precum și programe și proiecte culturale beneficiază, în condițiile legii, de reducerea cu minimum 50% a cuantumurilor impozitelor și a taxelor aferente acestor lucrări convenite bugetelor locale. (Lege 422/2001, art. 40)

II. Scutiri de impozite și taxe

a. Proprietarii imobilelor monumente istorice, sunt scutiți în totalitate de plata impozitului pe clădiri, cu excepția spațiilor în care se desfășoară activități economice sau comerciale.

- b. Pentru suprafața ocupată la sol de imobilele monument istoric nu se plătește impozitul pe teren.
- c. Potrivit legii, consiliile locale pot reduce impozitul pe suprafețele neconstruite ale terenurilor cu regim de monument istoric, în funcție de suprafața afectată și de perioada punerii monumentelor istorice la dispoziția publicului pentru vizitare, precum și instituțiilor specializate pentru cercetare. (Lege 422/2001, art. 41)
- d. Sunt scutite de la plata taxelor de timbru persoanele fizice sau juridice care dobândesc prin moștenire un bun imobil clasat ca monument istoric, utilizat ca locuință sau pentru activități necomerciale, și care se angajează în scris la Direcția județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național, să execute, în termen de 12 luni, lucrările de restaurare și consolidare stabilite prin documentație tehnică aprobată și avizată în condițiile legii.
- e. În situații justificate și cu avizul Direcției județene pentru Cultură și Patrimoniul Național, acest termen poate fi prelungit o singură dată cu încă 12 luni.
- f. În cazul neîndeplinirii în condițiile și în termenele prevăzute a obligațiilor asumate de proprietar la dobândirea bunului, precum și în cazul înstrăinării bunului înainte efectuării sau încheierii lucrărilor de consolidare sau restaurare, taxa de timbru se recuperează prin direcția generală a finanțelor publice, pe baza notei de constatare a direcției pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București.
- g. Prevederile punctelor d.–f. se aplică și celor care dobândesc prin donație un bun imobil clasat ca monument istoric.
- h. Înstrăinarea cu titlu gratuit sau oneros către stat sau către unitățile administrativ-teritoriale a monumentelor istorice este scutită de plata taxelor de timbru. (Lege 422/2001, art. 42)

Proprietarii de monumente istorice sunt scutiți de plata taxei de autorizare a intervențiilor executate asupra monumentelor istorice deținute, în cazul în care utilizează bunul imobil numai pentru activități necomerciale sau, în mod direct, numai pentru locuit (Lege 422/2001, art. 43).

Proprietarii imobilelor din zona de protecție a monumentelor istorice beneficiază de reducerea cu 50% a taxelor de autorizare pentru lucrările pe care le finanțează și care sunt necesare pentru păstrarea integrității fizice și a cadrului construit sau natural al monumentelor istorice, astfel cum sunt ele reglementate prin documentația de urbanism sau de amenajare a teritoriului, aprobată pentru zona de protecție respectivă, sau prin avizul Direcției județene pentru Cultură și Patrimoniul Național. (Lege 422/2001, art. 44)

Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt, după cum urmează: clădirile care potrivit legii sunt clasate monumente istorice, de arhitectură sau arheologie, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activitățile economice. (Legea Codului Fiscal nr. 571/2003)

Lucrările de construire, reconstruire, extindere, reparare, consolidare, protejare, restaurare, conservare, precum și orice alte lucrări, indiferent de valoarea lor, care urmează să fie efectuate la construcții reprezentând monumente istorice, inclusiv la cele din zonele lor de protecție, stabilite conform legii, se pot realiza numai în baza unei autorizații de construire.

Autorizația de construire este un act de autoritate al administrației publice locale, pe baza căruia se pot realiza lucrările enumerate mai sus.

Primăria Municipiului Câmpulung, prin Serviciul Tehnic, Urbanism, Amenajarea Teritoriului – Compartimentul Urbanism, Control în Construcții, Amenajarea Teritoriului, eliberează certificatele de urbanism și autorizațiile de construire pentru lucrările enumerate mai sus, precum și certificatele de urbanism și autorizațiile de construire pentru racorduri utilități și urmărește executarea lucrărilor în construcții – disciplina în construcții.

Obținerea autorizației de construire este precedată de obținerea certificatului de urbanism.

Certificatul de urbanism este actul de informare prin care autoritățile:

- fac cunoscute solicitantului informațiile privind regimul juridic, economic și tehnic al terenurilor și construcțiilor existente la data solicitării, în conformitate cu prevederile planurilor urbanistice și ale regulamentelor aferente acestora ori ale planurilor de amenajare a teritoriului, după caz, avizate și aprobate potrivit legii;
- stabilesc cerințele urbanistice care urmează să fie îndeplinite în funcție de specificul amplasamentului;
- stabilesc lista cuprinzând avizele/ acordurile necesare în vederea autorizării.

Certificatul de urbanism se solicită pentru lucrări de construire, reconstruire, extindere, reparare, consolidare, protejare, restaurare, conservare, precum și orice alte lucrări, indiferent de valoarea lor, care urmează să fie efectuate la construcții reprezentând monumente istorice, inclusiv la cele din zonele lor de protecție, stabilite conform legii.

Documentele necesare pentru emiterea certificatului de urbanism sunt:

- cererea-tip cuprinzând: elementele de identificare a solicitantului, elementele de identificare a imobilului pentru care se solicită emiterea certificatului de urbanism, respectiv localitate, număr cadastral și număr de carte funciară, în cazul în care legea nu dispune altfel și elementele care definesc scopul solicitării;
- planuri cadastrale/ topografice, cu evidențierea imobilelor

în cauză, astfel:

- pentru imobilele neînscrise în evidențele de cadastru și publicitate imobiliară: plan de încadrare în zonă, la una din scările 1:10.000, 1:5.000, 1:2.000, 1:1.000, 1:500, după caz, eliberat, la cerere, de către oficiul de cadastru și publicitate imobiliară;

- pentru imobilele înscrise în evidențele de cadastru și publicitate imobiliară: extras din planul cadastral de pe ortofotoplan și extras de carte funciară pentru informare actualizat la zi, eliberate, la cerere, de către biroul de cadastru și publicitate imobiliară;

- documentul de plată a taxei de eliberare a certificatului de urbanism, în copie;

După obținerea certificatului de urbanism se întocmește documentația pentru obținerea autorizației de construire.

Documentele necesare pentru emiterea autorizației de construire sunt:

- Cerere pentru emiterea autorizației de construire/ desființare

- Certificatul de urbanism – în copie

- Dovada, în copie legalizată, a titlului asupra imobilului, teren și/sau construcții și, după caz, extrasul de plan cadastral actualizat la zi și extrasul de carte funciară de informare actualizat la zi, în cazul în care legea nu dispune altfel;

- Documentația tehnică – D.T;

- Avizele și acordurile stabilite prin certificatul de urbanism, punctul de vedere al autorității competente pentru protecția mediului și, după caz, actul administrativ al acestuia;

- Dovada privind achitarea taxelor aferente certificatului de urbanism și a autorizației de construire;

- Studiile de specialitate, nota tehnică justificativă sau raportul de expertiză tehnică pentru lucrări de intervenție la construcții existente solicitate prin certificatul de urbanism.

Documentația tehnică – D.T. pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții se elaborează de proiectanți autorizați, persoane fizice sau juridice.

Elaborarea expertizelor tehnice, a proiectelor de consolidare, restaurare, verificarea tehnică a proiectelor și dirigentarea lucrărilor care urmează să fie efectuate la construcții reprezentând monumente istorice, inclusiv la cele din zonele lor de protecție, se efectuează de către experți și/sau specialiști atestați de către Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, cu respectarea exigențelor specifice domeniului monumentelor istorice și a cerințelor privind calitatea lucrărilor în construcții.

Avizele și acordurile stabilite prin certificatul de urbanism se solicită de către investitor/beneficiar și se obțin de la autoritățile competente în domeniu înaintea depunerii documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții. Autoritățile competente care emit avizele și acordurile stabilite în certificatul de urbanism sunt prezentate în Capitolul 7 al prezentului Ghid.

După obținerea autorizației de construire, titularul autorizației este obligat:

- să anunțe data începerii lucrărilor autorizate, prin trimiterea înștiințării conform formularului anexat autorizației, la autoritatea administrației publice locale emitentă;
- să anunțe data începerii lucrărilor autorizate, prin trimiterea înștiințării conform formularului anexat autorizației, la inspectoratul în construcții al județului;
- să anunțe data finalizării lucrărilor autorizate, prin trimiterea înștiințării conform formularului anexat autorizației la inspectoratul în construcții al județului, odată cu convocarea comisiei de recepție;
- să păstreze pe șantier – în perfectă stare – autorizația de construire și documentația tehnică – D.T. vizată spre neschimbare, pe care la va prezenta la cererea organelor de control, potrivit legii, pe toată durata executării lucrărilor;
- în cazul în care, pe parcursul executării lucrărilor, se descoperă vestigii arheologice (fragmente de ziduri, ancadramente de goluri, fundații, pietre cioplite sau sculptate, oseminte, inventar monetar, ceramic etc.), să sisteze executarea lucrărilor, să ia măsuri de pază și de protecție și să anunțe imediat emitentul autorizației, precum și Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniu Național.

În cazul justificat în care lucrările de construire nu pot fi începute ori nu pot fi executate integral la termenul stabilit, investitorul poate solicita autorității emitente prelungirea valabilității autorizației cu cel puțin 15 zile înaintea expirării acesteia. Prolungirea valabilității autorizației se poate acorda o singură dată și pentru o perioadă nu mai mare de 12 luni. Valabilitatea autorizației se menține în cazul schimbării investitorului, înaintea finalizării lucrărilor, cu condiția respectării prevederilor acesteia și a înscrierii în cartea funciară a modificărilor intervenite cu privire la drepturile reale imobiliare.

În situația în care în timpul executării lucrărilor și numai în perioada de valabilitate a autorizației de construire survin modificări de temă privind lucrările de construcții autorizate, care conduc la necesitatea modificării acestora, titularul are obligația de a solicita o nouă autorizație de construire.

Ministerul Culturii și Patrimoniului Național,

Șos. Kiseleff nr. 30, sector 1, București:

Emite avizele necesare în vederea eliberării autorizațiilor de construire pentru lucrările și intervențiile asupra monumentelor istorice clasate în grupa A și în zona de protecție a acestora;

Emite avizele pentru intervenții asupra imobilelor situate în zonele de protecție a monumentelor istorice și în zonele construite protejate, pentru care nu există regulamente de construcție avizate.

Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Argeș, Piața Vasile Milea nr. 1, Pitești:

Emite avize privind intervențiile asupra monumentelor istorice clasate în grupa valorică B, din zonele de protecție a acestora sau din zonele construite protejate instituite potrivit legii și asupra monumentelor istorice de grupă valorică A sau din zonele de protecție a acestora, dacă acestea reprezintă lucrări de întreținere sau reparații curente sau dacă pentru aceste intervenții există reglementări aprobate de Ministerul Culturii și Patrimoniului Național;

Controlează intervențiile care se fac asupra monumentelor istorice în baza avizelor emise; în cazul realizării de lucrări neautorizate sau care încalcă avizele emise, întrerupe lucrările – prin personalul de inspecție abilitat – până la intrarea în legalitate, aplică sancțiuni și, după caz, dispune revenirea la situația inițială sau sesizează organele de cercetare penală;

Emite avize pentru efectuarea cercetărilor arheologice la monumente istorice potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare al Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și prin reglementările privind protejarea patrimoniului arheologic și controlează modul în care instituțiile organizatoare ale cercetărilor și responsabilii științifici ai lucrărilor respectă standardele și procedurile în vigoare;

Avizează documentații de urbanism sau documentații tehnice pentru lucrările finanțate de proprietarii imobilelor din zona de protecție a monumentelor istorice sau în zonele construite protejate instituite potrivit legii, care sunt necesare pentru păstrarea cadrului construit sau natural, în vederea reducerii cu 50% a taxelor de autorizare a acestor lucrări;

Asigură consultanța de specialitate gratuită pentru proprietari privind regulile de protejare a monumentelor istorice (intervenții de orice fel și condiții de exploatare) și posibilități de acces la sprijin financiar (din partea autorităților locale, centrale sau prin diverse programe de finanțare).

Inspectoratul Județean în Construcții Argeș,

Bd. I.C. Brătianu nr. 56, Pitești:

Emite acordul Inspectoratului de Stat în Construcții – I.S.C. în cazul intervențiilor asupra construcțiilor determinate de acțiuni ale investitorului, respectiv pentru lucrări de reconstruire, extindere, reparare, consolidare, protejare, restaurare, conservare, precum și orice alte lucrări, indiferent de valoarea lor, care urmează să fie efectuate la construcții reprezentând monumente istorice, inclusiv la cele din zonele lor de protecție.

Emitenții celorlalte avize și acorduri prevăzute în certificatul de urbanism sunt:

- pentru alimentarea cu apă: Edilul C.G.A. SA Câmpulung Muscel, Strada Traian nr. 41, Câmpulung
- pentru alimentarea cu energie electrică: CEZ Câmpulung, str. Nicolae Iorga, bl. 3, sc. A, ap. 3
- pentru gaze naturale: DISTRIGAZ SUD REȚELE – Direcția Regională Vest de Distribuție, Punct de lucru: str. Lânăriei nr. 7-9, Pitești
- pentru salubritate: Edilul C.G.A. SA Câmpulung Muscel, Strada Traian nr. 41, Câmpulung
- pentru canalizare: Edilul C.G.A. SA Câmpulung Muscel, Strada Traian nr. 41, Câmpulung
- pentru telefonizare: Romtelecom SA Argeș, Bulevardul Republicii nr. 90, Pitești
- pentru securitatea la incendiu: ISU – Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Cpt. Puică Nicolae” al Județului Argeș: str. Traian nr. 26, Pitești
- pentru protecția mediului: ARPM – Agenția Regională pentru Protecția Mediului Pitești, str. Egalității nr.50A, Pitești
- pentru protecția civilă : ISU Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Cpt. Puică Nicolae” al Județului Argeș, str. Traian nr. 26, Pitești
- pentru sănătatea populației: Direcția de Sănătate Publică Argeș, str. Exercițiu nr. 39 bis, Pitești

Legislație specifică din domeniul monumentelor istorice
LEGEA nr. 422 din 18 iulie 2001 privind protejerea monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare

LEGEA Nr. 157 din 7 octombrie 1997 privind ratificarea Convenției pentru protecția patrimoniului arhitectural al Europei, adoptată la Granada la 3 octombrie 1985

LEGEA nr. 6 din 9 ianuarie 2008 privind regimul juridic al patrimoniului tehnic și industrial

ORDONANȚA nr. 43 din 30 ianuarie 2000 completată și modificată de Legea 258/2006, privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național

ORDIN nr. 2684 din 18 iunie 2003 privind aprobarea Metodologiei de întocmire a Obligației privind folosința monumentului istoric și a conținutului acesteia

ORDIN nr. 2237 din 27 aprilie 2004 privind aprobarea Normelor metodologice de semnalizare a monumentelor istorice

ORDONANȚA nr. 21 din 26 ianuarie 2006 privind regimul concesiunii monumentelor istorice

ORDIN nr. 2260 din 18 aprilie 2008 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice

ORDIN nr. 2480 din 16 noiembrie 2009 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008

ORDIN nr. 2361 din 12 iulie 2010 pentru modificarea Anexei nr. 1 la Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004 privind aprobarea Listei monumentelor istorice, actualizată, și a Listei monumentelor istorice dispărute

ORDIN nr. 2495 din 26 august 2010 pentru aprobarea Normelor metodologice privind atestarea specialiștilor, experților și verficatorilor tehnici în domeniul protejării monumentelor istorice

ORDIN nr. 2664 din 12 noiembrie 2010 privind stabilirea cuantumului tarifelor pentru eliberarea avizelor de specialitate necesare autorizării lucrărilor de construire sau de desființare pentru imobilele aflate în zona de protecție a monumentelor istorice și în zonele construite protejate, pentru care nu există regulamente de construcție avizate

HOTĂRÂRE nr. 610 din 29 mai 2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind procedura de acordare a creditelor necesare efectuării de lucrări de protejare la

monumentele istorice deținute de persoanele fizice sau juridice de drept privat

METODOLOGIE din 26 august 2010 privind atestarea personalului de specialitate din domeniul cercetării arheologice și înscrierea sa în Registrul arheologilor

Legislație cu incidență în domeniul monumentelor istorice

CODUL PENAL

CODUL FISCAL

LEGEA nr. 50 din 29 iulie 1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, cu modificările și completările ulterioare

NORME METODOLOGICE din 12 octombrie 2009 de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, cu modificările și completările ulterioare

LEGEA nr. 18/1991 a fondului funciar

LEGEA nr. 10 din 18 ianuarie 1995 privind calitatea în construcții, cu modificările și completările ulterioare

LEGEA nr. 5 din 6 martie 2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a III-a – zone protejate

LEGEA Nr. 184 din 12 aprilie 2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, cu modificările și completările ulterioare

LEGEA nr. 350 din 6 iulie 2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare

LEGEA nr. 120 din 4 mai 2006 a monumentelor de for public, cu modificările și completările ulterioare

LEGEA nr. 153 din 5 iulie 2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor

ORDONANȚA nr. 20 din 27 ianuarie 1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, cu modificările și completările ulterioare

NORMATIV P 118-99 de siguranță la foc a construcțiilor

METODOLOGIA de elaborare din 20 octombrie 2003 și conținutul-cadru al documentațiilor de urbanism pentru zone construite protejate (PUZ)

Primăria Municipiului Câmpulung

<http://www.primariacampulung.ro/>

Ministerul Culturii și Patrimoniului Național

<http://www.cultura.ro/>

Institutul Național al Patrimoniului

<http://www.monumenteistorice.ro/>

Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniu Național Argeș

<http://www.arges.djc.ro/>

Lista monumentelor istorice 2010 Județ Argeș

http://www.monumenteistorice.ro/legislatie/LMI/LMI-2010_AG.pdf

Registrul specialiștilor din domeniul protejării monumentelor istorice

<http://www.monumenteistorice.ro/legislatie/registre/REGSPEC2010.pdf>

Registrul experților din domeniul protejării monumentelor istorice

<http://www.monumenteistorice.ro/legislatie/registre/Regexpert.pdf>

Ordinul Arhitecților din România

<http://www.oar.org.ro/>

Ordinul Arhitecților din România – Filiala Teritorială Argeș

<http://www.oararges.ro/>

Registrul Urbaniștilor din România

<http://www.rur.ro/>

Inspectoratul de Stat în Construcții

<http://www.isc-web.ro/>

Inspectoratul Județean în Construcții Argeș

<http://www.isc-web.ro/content/inspectoratul-teritorial-constructii-arges.htm>

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

Chița, Gheorghe, *Câmpulung și județul Muscel. Monografie ilustrată*, Ed. ARS DOCENDI, Câmpulung Mușcel, 2000

Iacob, Dan Dumitru (coord.), Cantacuzino, Gheorghe I., Dragomirescu, Șerban, Oprescu, Carmen, *Câmpulung. Atlas istoric al orașelor din România*, Academia Română / Comisia de Istorie a orașelor din România / Editura Enciclopedică, 2008

Chiliman Juvara, Alexandra, *Revitalizarea „Ansamblului Goleșcu” din Câmpulung*, în vol. Monumentul – X – Vol. 2, Iași, 2009

Lăzărescu, Emil, *Despre piatra de mormânt a comitelui Laurențiu și câteva probleme arheologice și istorice legate de ea*, în „Studii și Cercetări de Istoria Artei”, IV, 1957, 2, p. 109-126

Mulțescu, Maria, Mulțescu, Alexandru, *Câmpulung-Muscel – repere arhitecturale înscrise în cronică secolului al XIX-lea*, în „Revista Muzeelor și Monumentelor. Seria Monumente Istorice și de Artă”, nr. 2, 1980, p. 60-66

Oprescu, Carmen, *Prelucrări câmpulungene ale casei țărănești din zona de deal*, în „Revista Muzeelor și Monumentelor. Seria Monumente Istorice și de Artă”, nr. 1, 1987, p. 42-46

Pănoiu, Andrei, *Arhitectură românească veche. Arhitectura și sistematizarea așezărilor din Argeș și Muscel. Sec. XVIII-XIX*, Pitești, DJCCPCN Argeș, 2004
Îndrumar pentru Regulamentul Local de Urbanism al zonei istorice Sibiu, editat de Proiectul de cooperare romano-german, Sibiu, 2002

MINISTERUL CULTURII ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL
EXTRAS DIN LISTA MONUMENTELOR ISTORICE
Județul Argeș – Municipiul Câmpulung¹

NR.	COD LMI	DENUMIRE	ADRESĂ	DATARE
6	AG-I-s-B-13356	Necropola de la „Apa Sărată”	Cartier Apa Sărată	Epoca bronzului
7	AG-I-s-A-13357	Sectorul nordic al Limesului Transalutan	„Limes Transalutanus”. cartier „Pescăreasa”, de-a lungul DN	
8	AG-I-m-A-13357.01	Castrul de pământ Jidava	„Limes Transalutanus”. Cartier „Pescăreasa”, în dreptul Grupului Școlar Minier, la 6 km S de centrul municipiului la 300 m de castrul de piatră	Epoca romană
9	AG-I-m-A-13357.02	Castrul de piatră Jidava	„Limes Transalutanus”. Cartier „Pescăreasa”, în dreptul Grupului Școlar Minier, la 6 km S de centrul municipiului la 300 m de castrul de pământ	sf. sec. II - prima jum. a sec. III p. Chr., Epoca romană
10	AG-I-m-A-13357.03	Fortificație de pământ	„Limes Transalutanus”. Cartier „Pescăreasa”, în dreptul Grupului Școlar Minier, la 6 km S de centrul municipiului	sf. sec. II - prima jum. a sec. III p. Chr., Epoca romană
275	AG-II-m-B-13509	Casa Eremia	Str. Alexandru Voevod 10	1928
276	AG-II-m-A-13573	Biserica „Sf. Împărați” - Șubești	Str. Alexandru Voevod 49	1779
277	AG-II-m-B-13524	Fosta clădire a Poliției, azi căminul Liceului economic	Str. Aricescu C. D. 2	sec. XIX
278	AG-II-m-B-13511	Casa Apostolescu	Str. Brâncoveanu Constantin 2	sf. sec. XIX
279	AG-II-m-B-13512	Casa Constantin Enescu	Str. Brâncoveanu Constantin 7	1930
280	AG-II-m-B-13513	Moara Grigorescu	Str. Brâncoveanu Constantin 12	cca. 1930
281	AG-II-m-B-13514	Casa Bănățeanu	Str. Brâncoveanu Constantin 23	1923
282	AG-II-m-B-13515	Casa Galigan	Str. Brâncoveanu Constantin 51	sf. sec. XIX
283	AG-II-m-B-13516	Casa Șerb	Str. Brâncoveanu Constantin 55	înc. sec. XX
284	AG-II-m-B-13517	Casa Dinulescu	Str. Brâncoveanu Constantin 62	sec. XIX
285	AG-II-m-B-13518	Casa Stoicescu	Str. Brâncoveanu Constantin 74	înc. sec. XX
286	AG-II-m-A-13519	Biserica „Sf. Nicolae” „Sf. Mc. Mina” - Nicuț	Str. Catargiu Lascăr 31	1708
287	AG-II-m-B-13520	Vila Grant	Str. Catargiu Lascăr 40	ante 1897
288	AG-II-m-B-13521	Vila Stătescu	Str. Catargiu Lascăr 43	înc. sec. XX
289	AG-II-m-A-13522	Biserica „Sf. Gheorghe” „Sf. Apostoli” - Vișoi	Str. Cuza Vodă 94	1774
290	AG-II-m-B-13523	Vila Prager	Str. Dragalina Ioan General 1	1930
291	AG-II-m-B-13525	Casa Miloș și Stoica	Str. Elena Doamna 8	1930
292	AG-II-m-B-13526	Casa Purnichescu	Str. Elena Doamna 9	înc. sec. XX
293	AG-II-m-A-13527	Biserica „Adormirea Maicii Domnului” – Flămânda	Str. Flămânda	1940
294	AG-II-m-B-13532	Casa dr. C. I. Parhon	Str. Frații Golești 3	sf. sec. XIX

1 Lista Monumentelor Istorice, actualizată și aprobată prin Ordinul nr. 2.361 din 12 iulie 2010 pentru modificarea anexei nr. 1 la OMCC nr. 2.314 din 2004 privind aprobarea LMI actualizată și a LMI dispărute, publicată în M. Of. Nr. 670 bis din 1 octombrie 2010.

NR. CRT.	COD LMI	DENUMIRE	ADRESĂ	DATARE
295	AG-II-m-B-13528	Casa De Nicollo	Str. Giurăscu, maior 3	1930
296	AG-II-m-B-13529	Casa Bratu	Str. Giurăscu, maior 5	înc. sec. XX
297	AG-II-a-B-13530	Ansamblul vilei Golescu	Str. Golescu, soldat 3	1909
298	AG-II-m-B-13530.01	Vila Golescu	Str. Golescu, soldat 3	1909
299	AG-II-m-B-13530.02	Parc	Str. Golescu, soldat 3	1909
300	AG-II-m-B-13530.03	Zid de incintă cu poartă	Str. Golescu, soldat 3	1909
301	AG-II-a-B-13533	Ansamblul băilor Krețulescu	Str. Leonard Nicu, tenor 2	1905
302	AG-II-m-B-13533.01	Băi, azi magazine	Str. Leonard Nicu, tenor 2	1905
303	AG-II-m-B-13533.02	Pavilioane balneare	Str. Leonard Nicu, tenor 2	1905
304	AG-II-m-B-13533.03	Anexe	Str. Leonard Nicu, tenor 2	1905
305	AG-II-m-B-13533.04	Parc	Str. Leonard Nicu, tenor 2	1905
306	AG-II-m-B-20915	Casa Dragoș Băjan	Str. Matei Basarab 2	
307	AG-II-m-B-13535	Casa Mușetescu	Str. Matei Basarab 14	înc. sec. XX
308	AG-II-m-B-13536	Casa Duțan	Str. Matei Basarab 20	sec. XIX
309	AG-II-m-B-13537	Casa Robescu	Str. Matei Basarab 28	înc. sec. XX
310	AG-II-m-B-13538	Casa Viforeanu	Str. Matei Basarab 36	sf. sec. XIX
311	AG-II-m-B-13539	Vila Nae Manolescu	Str. Matei Basarab 123	1898
312	AG-II-m-B-13540	Casa Taraș	Str. Matei Basarab 125	sf. sec. XIX
313	AG-II-a-A-13541	Ansamblul vilei Elie Mirea	Str. Matei Basarab 135	înc. sec. XX
314	AG-II-m-A-13541.01	Vila Elie Mirea (fost AG-II-m-A- 13541)	Str. Matei Basarab 135	înc. sec. XX
315	AG-II-m-A-13541.02	Parcul	Str. Matei Basarab 135	înc. sec. XX
316	AG-II-m-A-13534	Școala Normală „Carol I”, azi Liceul pedagogic	Str. Mărășești 15	1895
317	AG-II-m-B-13542	Casa Rosetti	Str. Mihai Bravu 17	1910
318	AG-II-m-A-13543	Biserica „Adormirea Maicii Domnului” - Fundeni	Str. Muzeul Fundeni 11	sec. XVIII
319	AG-II-m-A-13544	Biserica „Sf. Gheorghe” - Olari	Str. Muzeul Fundeni 27	prima jum. a sec. XVII
320	AG-II-m-B-13510	Biserica „Tuturor Sfinților”	Șos. Națională 73 Cartier Apa Sărată	1833
321	AG-II-s-A-13545	Situl urban „Orașul istoric Câmpulung”	Str. Gării, cu piața și Gara de călători. Str. Negru Vodă. Str. Nicolae Alexandru Voevod. Str. Mărcuș, de la nr. 1, la Str. Democrației. Str. Muzeul Fundeni. Str. Sf. Gheorghe. Str. Vasile Alecsandri. Str. col. Zlătianu, cu fundătura spre calea ferată. Str. Negulici. Str. Gr. V. Teodorescu. Str. Șubești. Str. Maior Giurescu, până la nr. 19, resp. 20. Str. Sculptor Baraschi. Str. Ana Doamna. Străzile Minerilor, pe locul vechiului Cloașter. Str. Dr. Costea. Str. Elena Doamna. Str. I.L. Caragiale. Str. Constantin Brâncoveanu. Str. N. Bălcescu. Str. M. Eminescu. Str. Frații Golești (Râului), până la calea ferată. Str. N. Leonard, cu Parcul Krețulescu. B-dul Republicii cu Grădina Publică, Str. Matei Basarab. Str. M. Tican Romano. Str. C. Aricescu. Str. Sf. Ilie. Str. N. Rizeanu. Str. Ct. Popescu. Str. Decebal. Str. H. Richard.	sec. XIII - sec. XX

NR. CRT.	COD LMI	DENUMIRE	ADRESĂ	DATARE
			Str. P. Zamfirescu. P-ța Jurământului. Str. Primăverii.	
			Str. Dan Barbilian. Str. Mihai Bravu, cu intrările. Str. Tudor	
			Mușatescu. Str. Soldat Golescu. Str. Parcul Mirea. Str. Maior	
			Brașoveanu. Str. Nicole Iorga. Str. G-ral Poșoiu. Str. Istrate	
			Rizeanu. Str. Lascăr Catargiu. Str. Poienaru Bordea. Str. Spiru	
			Haret. Str. N. Popp. Str. Revoluției. Parcul Ștefănescu.	
			Parcul Mirea. Parcul și Vila Drăghiceanu. Str. Eremia Grigorescu.	
			Str. Arh. Săvulescu. Str. Lt. Baloleanu. Str. Gh. Lazăr.	
			Str. 1 Mai. Str. Tudor Vladimirescu. Str. Lt. Oncica.	
			Str. Col. Stănescu. Str. G-ral Dragalina, cu toate intrările ce	
			înconjoară colina bisericii „Schei”. Str. Bucovina.	
			Str. Plevnei. Str. Traian, cu toate intrările și stradelele până la	
			Podul ARO, peste Râul Târgului. Incinta Școlii Normale „Carol I” și	
			Dealul Flămânda cu cimitirele și biserica. Zona Bisericii și Școlii	
			de la Apa Sărată cu casele de pe șosea și în jurul insulei formate	
			de Biserică și Școală. „Necropola de la Apa Sărată”.	
			Biserica din Valea Rumâneștilor cu zona ei de protecție. Școala	
			din Vișoi cu casele limitrofe. Perimetrul protejat urmează	
			limita posterioară a loturilor de pe străzile enumerate.	
			Delimitare cf. PUG avizat	
322	AG-II-m-B-13546	Casa Baștea	Str. Negru Vodă 56	înc. sec. XX
323	AG-II-a-A-13547	Mănăstirea Negru Vodă	Str. Negru Vodă 64	sec. XIV - XIX
324	AG-II-m-A-13547.01	Biserica domnească „Adormirea Maicii Domnului”	Str. Negru Vodă 64	sec. XIV
325	AG-II-m-A-13547.02	Biserica bolniței, „Nașterea Sf. Ioan Botezătorul”	Str. Negru Vodă 64	1718
326	AG-II-m-A-13547.03	Casa egumenească	Str. Negru Vodă 64	1635
327	AG-II-m-A-13547.04	Casa domnească/arhierească	Str. Negru Vodă 64	1301-1900
328	AG-II-m-A-13547.05	Turn clopotniță	Str. Negru Vodă 64	1647
329	AG-II-m-A-13547.06	Chilii	Str. Negru Vodă 64	sec. XIV - XIX
330	AG-II-m-A-13547.07	Fântână	Str. Negru Vodă 64	înc. sec. XX
331	AG-II-m-A-13547.08	Zidul de incintă al bisericii	Str. Negru Vodă 64	sec. XIV - XIX
332	AG-II-m-A-13547.09	Zidul de incintă al mănăstirii	Str. Negru Vodă 64	1712
333	AG-II-m-B-13548	Ateneul, azi Protoieria	Str. Negru Vodă 64	1923
334	AG-II-m-B-13549	Liceul „Dinicu Golescu”	Str. Negru Vodă 66	1942
335	AG-II-m-B-13550	Casa General Viciu Teodorescu	Str. Negru Vodă 74	sf. sec. XIX
336	AG-II-m-B-13551	Vila Paul	Str. Negru Vodă 84	1910
337	AG-II-m-B-13552	Casă, azi Serviciul Tehnic de Drumuri	Str. Negru Vodă 89	1925
338	AG-II-m-B-13553	Casa Oprea Iorgulescu	Str. Negru Vodă 93	1912
339	AG-II-a-A-13554	Ansamblul bisericii catolice „Sf. Iacob” - Bărăția	Str. Negru Vodă 116	sec. XIII - XVIII
340	AG-II-m-A-13554.01	Biserica catolică „Sf. Iacob cel Mare” (corul primei biserici gotice)	Str. Negru Vodă 116	sec. XIII - XVIII
341	AG-II-m-A-13554.02	Ruinele navei primei biserici gotice	Str. Negru Vodă 116	sec. XIII
342	AG-II-m-A-13554.03	Casă parohială	Str. Negru Vodă 116	sec. XVII
343	AG-II-m-A-13554.04	Clădiri - anexă	Str. Negru Vodă 116	sec. XVII - XIX
344	AG-II-m-A-13554.05	Turn clopotniță	Str. Negru Vodă 116	1730

NR. CRT.	COD LMI	DENUMIRE	ADRESĂ	DATARE
345	AG-II-m-A-13554.06	Zid de incintă	Str. Negru Vodă 116	sec. XIII - XVIII
346	AG-II-m-B-13555	Clădirea Administrației Financiare, azi Muzeul municipal	Str. Negru Vodă 119	1930
347	AG-II-m-B-13556	Clădirea Prefecturii, azi Primăria	Str. Negru Vodă 127	1934
348	AG-II-m-B-13557	Casa Olaru	Str. Negru Vodă 137	1928
349	AG-II-m-B-13558	Vila Gr. (Gote) Iorgulescu	Str. Negru Vodă 139	înc. sec. XX
350	AG-II-m-B-13559	Liceul de fete, azi Colegiul Tehnic	Str. Negru Vodă 145 bis	cca. 1920
351	AG-II-m-B-13560	Biserica „Sf. Nicolae”, „Buna Vestire” – Popa Savu	Str. Negru Vodă 154	1860-1861
352	AG-II-m-B-13561	Casa Iacomîn	Str. Negru Vodă 158	1925
353	AG-II-m-B-13562	Casa Crasan	Str. Negru Vodă 161	1910
354	AG-II-m-B-13563	Vila Iancu Gh. Anastase	Str. Negru Vodă 162	1928
355	AG-II-m-A-13564	Biserica „Sf. Marina” Fdt. Biserica Marina	Str. Negru Vodă 167,	sec. XIV - XVII
356	AG-II-m-B-13565	Clădirea Ocolului Silvic, azi Casa Pensionarilor	Str. Negru Vodă 178	înc. sec. XX
357	AG-II-m-B-13566	Casa Nanu - Muscel	Str. Negru Vodă 184	sec. XIX
358	AG-II-m-B-13567	Casa Voiculescu	Str. Negru Vodă 200	sec. XIX
359	AG-II-m-B-13568	Casa „Piatra Vie”	Str. Negru Vodă 206	sf. sec. XIX
360	AG-II-m-B-13569	Casa Țincu	Str. Negru Vodă 215	sf. sec. XIX
361	AG-II-m-B-13570	Casa Diaconescu	Str. Negru Vodă 226	1925
362	AG-II-m-B-13571	Casa Armeanu	Str. Negru Vodă 234	1930
363	AG-II-m-B-13572	Casa Edu	Str. Negru Vodă 264	1857
364	AG-II-a-B-13531	Vila Apostol Mirea, azi Vila Negulici	Str. Parcul Mirea 15	1904
365	AG-II-m-B-13574	Tribunalul orășenesc	Str. Paveliu Emilian 2	1900
366	AG-II-m-B-13575	Școala generală nr. 1 „Oprea Iorgulescu”	Str. Poșoiu General 1	1938
367	AG-II-m-B-13576	Casa Șuța	Str. Poșoiu General 5	1930
368	AG-II-m-B-13577	Casa Poșoiu	Str. Poșoiu General 7	1930
369	AG-II-m-A-13578	Vila Ghiță Ștefănescu, azi Muzeul de etnografie	Str. Republicii 5	1735, ref 1928
370	AG-II-a-A-13579	Ansamblul bisericii „Sf. Nicolae” - Domnească	Str. Republicii 12	sec. XVI, ref 1860-1861
371	AG-II-m-A-13579.01	Biserica „Sf. Nicolae” - Domnească	Str. Republicii 12	sec. XVI, ref 1860- 1861
372	AG-II-m-A-13579.02	Casă parohială	Str. Republicii 12	sf. sec. XIX
373	AG-II-m-A-13579.03	Incintă	Str. Republicii 12	sec. XVI, ref 1860-1861
374	AG-II-m-B-13580	Casa Rizeanu	Str. Republicii 15	1877
375	AG-II-m-B-13581	Casa Chiriță	Str. Republicii 59	înc. sec. XX
376	AG-II-m-B-13582	Clădirea Primăriei, azi Palatul Culturii	Str. Republicii 61	1907
377	AG-II-a-B-13583	Ansamblul vilei Drăghiceanu	Str. Revoluției 5	1906
378	AG-II-m-B-13583.01	Vila Drăghiceanu	Str. Revoluției 5	1906
379	AG-II-m-B-13583.02	Parc	Str. Revoluției 5	1906
380	AG-II-m-B-13584	Vila Rahivan	Str. Revoluției 14	înc. sec. XX
381	AG-II-a-A-13585	Ansamblul bisericii „Sf. Ilie”	Str. Sf. Ilie 12	1626
382	AG-II-m-A-13585.01	Biserica „Sf. Ilie”	Str. Sf. Ilie 12	1626
383	AG-II-m-A-13585.03	Incinta fostului cimitir	Str. Sf. Ilie 12	sec. XVII - XIX
384	AG-II-m-B-13586	Casa Izbășescu	Str. Sf. Ilie 14	înc. sec. XX
385	AG-II-a-B-13587	Ansamblul bisericii „Intrarea în Biserică” - Scheiu	Str. Stănescu Colonel 13	ante 1779
386	AG-II-m-B-13587.01	Biserica „Intrarea în Biserică” - Scheiu	Str. Stănescu Colonel 13	ante 1779
387	AG-II-m-B-13587.02	Incinta cu vechiul cimitir	Str. Stănescu Colonel 13	sec. XVIII
388	AG-II-m-B-13588	Casă	Str. Zamfirescu Petre 11	sf. sec. XIX

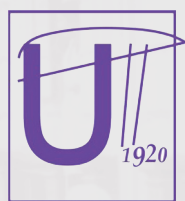
NR. CRT.	COD LMI	DENUMIRE	ADRESĂ	DATARE
855	AG-III-m-B-13867	Monumentul funerar al lui C. D. Aricescu	În cimitirul Flămânda	înc. sec. XX
856	AG-III-m-B-13868	Bustul lui Negru Vodă	Str. Republicii, în fața Casei de Cultură(fosta Primărie) (nr. 61)	înc. sec. XX
890	AG-IV-m-A-13897	Cruce de piatră	Cartier Apa Sărată, pe Valea Unchiașului	1684
891	AG-IV-m-A-13898	Cruce de piatră	Cartier Apa Sărată, la „Grădiștea”	1660
892	AG-IV-m-A-13899	Cruce de piatră	Cartier Apa Sărată, la răscrucea cu str. Frații Săndulescu (fost Cotu)	1661
893	AG-IV-m-A-13900	Cruce de piatră	Cartier Apa Sărată, lângă stația PECO	1660-1673
894	AG-IV-m-A-13901	Cruce de piatră	Cartier Apa Sărată, la 250 m N de biserică	1660-1673
895	AG-IV-m-B-13902	Monumentul funerar al Zoei Baraschi	În cimitirul Flămânda	înc. sec. XX
896	AG-IV-m-B-13903	Monumentul funerar al lui Dimitrie Micescu	În cimitirul Flămânda	mijl. sec. XX
897	AG-IV-m-B-13904	Monumentul funerar al poetului I.D. Negulici	În cimitirul Flămânda	sf. sec. XIX
898	AG-IV-m-B-13905	Monumentul funerar al lui Nae A. Paul	În cimitirul Flămânda	înc. sec. XX
899	AG-IV-m-A-13907	Cruce de piatră	Str. Alecsandri Vasile, colț cu str. Sf. Gheorghe	1597
900	AG-IV-m-A-13906	Cruce de piatră	Str. Alexandru Voevod 49, în curtea bisericii „Sf. Gheorghe”- Șubești	1593 - 1601
901	AG-IV-m-B-13908	Casa tenorului Nicu Leonard	Str. Brâncoveanu Constantin 66	sf. sec. XIX
902	AG-IV-m-A-13909	Cruce de piatră	Calea Bughii de Jos, în prelungirea străzii Popp N. locotenent	1667
903	AG-IV-m-B-13910	Casa George Ulieru	Str. Catargiu Lascăr 7	sf. sec. XIX
904	AG-IV-m-B-13911	Crucea de piatră a haiducului Radu lu' Anghel	Str. Costea Dr., colț cu Str. Elena Doamna	1865
905	AG-IV-m-A-13912	Cruce de piatră	Str. Fălcoianu Nicolae, Dr., la începutul drumului spre Crețșoara	1688 - 1714
906	AG-IV-m-A-13923	Fântâna generalului rus Minciaky	Str. Frații Golești colț cu str. 1 Mai, lângă nr. 49 Bis	1835
907	AG-IV-m-A-13913	Cruce de piatră	Str. Matei Basarab, colț cu str. Rizeanu Istrate, în fața Școlii „Oprea Iorgulescu”	1724
908	AG-IV-m-A-13914	Cruce de piatră	Str. Matei Basarab 12, în curtea bisericii „Sf. Ilie”	1678 - 1688
909	AG-IV-m-B-13915	Casa Ion Barbu	Str. Matei Basarab 55	sf. sec. XIX
910	AG-IV-m-A-13916	Cruce de piatră	Str. Mărășești 15	1662
911	AG-IV-m-A-13917	Cruce de piatră	Str. Mihalache Ion 76, peste Podul Băilor	1757
912	AG-IV-m-A-13918	Cruce de piatră	Str. Negru Vodă, colț cu str. Revoluției (fostă 30 Decembrie)	1697
913	AG-IV-m-A-13919	Cruce de piatră	Str. Negru Vodă 52-54, în dreptul str. Zlătian, Col.	1632 - 1654
914	AG-IV-m-A-13920	Cruce de piatră, „a Jurământului”	Str. Negru Vodă 114, încastrată în fațada casei Berechet	1673
915	AG-IV-m-A-13921	Cruce de piatră	Str. Negru Vodă 167, în curtea bisericii „Sf. Marina”	1662
916	AG-IV-m-A-13922	Cruce de piatră	Str. Negru Vodă 292, colț cu str. Oncica, Lt.	1593-1601
917	AG-IV-m-A-13924	Cruce de piatră „a pârgarilor”	Piața Republicii	1790
918	AG-IV-m-B-13583.03	Cavoul familiei Drăghiceanu	Str. Revoluției 5, în incinta vilei Drăghiceanu	1906
919	AG-IV-a-A-13585.02	Cimitirul vechi, cu cruci de piatră	Str. Sf. Ilie 12, în incinta bisericii „Sf. Ilie”.	1801
920	AG-IV-m-A-13925	Cruce de piatră	Str. Stănescu, Colonel 1, în curtea bisericii „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului”-Sheiu	1665
921	AG-IV-m-A-13926	Cruce de piatră	Str. Traian, în fața Școlii nr. 5	1615
922	AG-IV-m-A-13927	Cruce de piatră	Str. Traian 87, în grădina casei	1576

Municipiul Câmpulung

Universitatea „Politehnica“
Timișoara
Facultatea de Arhitectură

Muzeul Municipal
Câmpulung

Ghid realizat cu sprijinul financiar al Administrației Fondului Cultural Național

Administrația Fondului Cultural Național